
Kubjika Upasanamrita PurnopaniShad

——
कुब्जिकोपासनामृतपूर्वोपनिषत्

——

Document Information

Text title : Kubjika Upasanamrita Purnopanishad

File name : kubjikopAsanAmRRitapUrNopaniShat.itx

Category : upanishhat, devii, devI, dashamahAvidyA, upaniShat

Location : doc_upanishhat

Proofread by : Mandar Kulkarni

Source : The Kubjika Upanishad, T. Goudriaan and J. A. Schoterman (Eds) archive.org 1994

Latest update : January 26, 2026

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

January 26, 2026

sanskritdocuments.org

कुब्जिकोपासनामृतपूर्णापनिषत्

अथ कुब्जिकोपासनामृतपूर्णापनिषत् ।

॥ १ ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॐ परामृतत्रुपिण्यै सख्यिदानन्दकन्दायै श्रीमडाकुब्जिकायै नमो नमः ॥ अथ डैनां अडमरन्ने
परअडमस्वत्रुपिणीं पश्चिमाङ्गायेश्चरीं मडाकुब्जिकामाप्नोति ॥ १ ॥

प्राणेशः सुग्रीवः संवर्तको वैकुण्ठो धरा त्रिधातुर्वह्निर्यापको मडाविद्येश्वरीसंयुतं प्रथमम् । द्वितीयं सडजः परमात्मा
नृसिंहं कालरुद्रं भङ्गी शङ्करं वह्निर्यां यामुण्डा तूर्यस्वरभूषितं नादभिन्दुयुतम् ॥ २ ॥

मडाकूटं कूटराजं सर्वकूटोत्तमं मडाकुब्जिकाकूटराजं यो जनाति स मडादेवो भवति स सर्वदेवमयो भवति स
सर्वदेवसमो भवति ॥ ३ ॥

सोडर्यमा स वरुणः स रुद्रः स मडादेवः ।

सो अग्निः स उ सूर्यः स उ अेवं मडायमः ॥ ४ ॥

स यन्द्रः सेन्द्रः स प्राणः सोडक्षरः परमः सर्वेश्वरः स्वराट् । स कालः स पृथ्वी सात्मा सोडन्तरिक्षः प्रजापतिः ॥
५ ॥

प्रजापतिरअवीत् ॥ पश्चिमसिंहासनस्थां मडाकुब्जिकां गुड्यकुब्जिकां रुद्रकुब्जिकां वीरकुब्जिकां श्मशानकुब्जिकां
घोरकुब्जिकां संडारकुब्जिकां प्रयण्डोत्रकुब्जिकां व्याभ्यास्यामः ॥ ६ ॥

स सर्वेषु वेदेषु सारं स सर्वेषु देवेषु सारं सारात्सारतरां मडाविद्याराज्ञी सिद्धिकुब्जिकां श्रीलक्ष्मीकुब्जिकां
श्रीसिद्धिलक्ष्मीकुब्जिकां यो वेत्ति स भे- यरत्वं प्राप्नोति स रुद्रत्वं प्राप्नोति स निर्वाणेश्वरो भवति स सर्वसिद्धेश्वरो
भवति स परकायप्रवेशकरणसामर्थो भवति स मडाणिमाधश्सिद्धिभागभवति
स मडाकविर्भवति स देवेन्द्रसमो भवति ॥ ७ ॥

त्वमिन्द्रस्त्वं मडेन्द्रस्त्वं लोकस्त्वं प्रजापतिः ।

तुभ्यं यज्ञो विजायते तुभ्यं जुहति जुह्वतस्तवेद्विष्णो बहुधा वीर्याणि ॥ स मडाविष्णुर्भवति ॥ ८ ॥

पिप्पलादोऽङ्गिराः सनत्कुमारश्चाथर्वणं भगवन्तं पप्रथ्य भगवान्सनत्कुमार-श्चाथर्वणं कुब्जिकामडापश्चिमाग्नायेश्वर्याः
किं मन्त्रं किं यन्त्रं केन तन्त्रेण पूजन् किं देवं कान्यङ्गानि देवतानि किं छन्दः क ऋषिरिति ॥ ८ ॥

स ऊवाच भगवान्सनत्कुमारः ॥ प्रत्यङ्गिरे मडाराजविधे कुब्जिकामडापश्चिमाग्नायेश्वर्यां यन्त्रराजं सर्वयन्त्रमयं
सर्वमन्त्रमयं मडासाम्नाजयसिद्धिप्रदं राजयदं भोगदं मोक्षदं मडानिर्वाणदं देवीसादेडसाङ्गयसायुज्यसालीनमोक्षदं
मडाकुब्जिकायन्त्रं मडामन्त्रराजं प्राणान्तसङ्कटोपद्रवेऽपि सर्वथा न प्रकाशयेत् । प्रकाशाभडाकुब्जिका कुद्धा भवति
। पञ्चत्वं प्राप्नोति । तस्माद्यत्नेन गोपयेन्न प्रकाशयेत् ॥ १० ॥

मडायन्त्रराजम् । बिन्दुस्त्रिकोणं षट्कोणमष्टलमष्टकोणाकृति यतुरश्रं द्वारशोभाढ्यम् । कुब्जिकापूजायन्त्रराजं
मडाप्रत्यङ्गिरे सर्वदा स्वदृष्टये शिष्यायां बाढौ यो धारयेत्स वेतालभैरवो भवति स प्रयत्नभैरवो भवति ।
शिष्यायां यो धारयति स सर्वपापैः प्रमुच्यते । बाढौ यो धारयति स सर्वान् शत्रून्मारयति त्रैलोक्यविजयी भवति
सृष्टिं स्थितिं संडारं करोति स सर्वेश्वरो भवति स वीरेश्वरो भवति स नाटेश्वरो भवति स राजराजेश्वरो भवतीति
वदन्ति ब्रह्मवादिनः ॥ ११ ॥

कुब्जनाथं यजेदादौ कुब्जिनीं य ततो यजेत् ।
कुब्जिकां य यजेत्पश्चात्कुब्जिकाप्यातविनायकम् ॥ १२ ॥

सम्पूज्य विधिवन्नित्यं भोगमोक्षमवाप्नुयात् ।
विना यन्त्रेण येत्पूजा कुब्जिका न प्रसीदति ॥ १३ ॥

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन यन्त्रपूजां समाचरेत् ।
कुब्जेशं य यजेद्दामे कुब्जिकां दक्षिणे यजेत् ॥ १४ ॥

अथ कुब्जेश्वरस्य मडात्रयोदशाहमन्त्रोद्धारं व्याख्यास्यामः ॥ प्रथमं सर्वबी- जेत्यादकं मडाबीजम् । द्वितीयं
प्रासादबीजम् । प्रासादबीजं तु परमात्मा ऋशेशस्वरसंयुतं कलाबिन्दुमिलितम् । प्रासादबीजं द्वितीयम् । तृतीयं
डोधबीजम् । डोधबीजं तु परमात्मा त्रिविक्रमस्वरभूषितं कलाविश्वयोनिमिलितम् । डोधबीजं तृतीयम् । यतुर्थं
कुब्जेश्वराय । नृसिंहबीजम् । नृसिंहबीजं तु क्षेत्रपालः प्रकाशाङ्गदश ऋशेशस्वरभूषितं नादबिन्दुमिलितम्
। मडानृसिंहबीजं नवमम् । दशमं कामरूपी प्रयागः प्रकाशाङ्गदशशक्तिस्वरभूषितं कलाबिन्दुयुतम्
। मडारावबीजम् । ततोऽङ्कुशबीजम् । अङ्कुशबीजं तु माडेश्वरी रेवतीसमाङ्गदश पश्चिमास्यस्वरभूषितं
नादबिन्दुयुतम् । मडाबीजराजम् । द्वादशं शब्दात्मा । मडाशुवः कलापूर्वस्वरभूषितम् ॥ १५ ॥

मडाकुब्जेश्वरमन्त्रराजं यो जानाति स भूर्भुवः स्वर्लोकं मडर्लोकं जनर्लोकं तपोलोकं सत्यलोकं जयति स सर्वलोकं
जयति । य अयं वेद मडाकुब्जिकोपनिषत्सर्वोपनिषत्सारम् । स सडस्रायुष्यमाप्नोति ॥ १६ ॥

प्रजापतेरावृत्तो ब्रह्मणो वर्मणालं कश्यपस्य ज्योतिषा वर्यसा य ।
जरदष्टिः कृतवीर्यो विडायाः सडस्रायुः सुकृतेश्वरेयम् ॥ १७ ॥

स दीर्घायुष्यमाप्नोति स सर्वान्कामानवाप्नोति स सर्वान्भोगानवाप्नोति स स-

वन्देवान् जयति स सर्वान् लोकान् जयति य एव वेद मडाकुब्जिकोपनिषत् ॥ १८ ॥

॥ २ ॥

मडायन्त्रं मडामन्त्रं कुब्जिकोपनिषदं परम् ।

मडाध्यानं मडापात्रं मडामालां तथैव च ॥ १ ॥

गोपयेद्य प्रयत्नेन सर्वथा न प्रकाशयेत् ।

प्रकाशात्सिद्धिदानिः स्यात्प्रकाशान्तरां ध्रुवम् ।

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन गोपयेन्न प्रकाशयेत् ॥ २ ॥

सनत्कुमारश्चाथर्वणः पिप्पलादशौनकतौदमौदतौदायनजबालब्रह्मपलशाकुन-भीदिवदृशीयारणविद्याश्चेत्यथर्वणस्य
नवशाप्तापारणः सनत्कुमारोवाच । मडाकुब्जेश्वरयन्त्रराजं व्याप्यास्यामः ॥ ३ ॥

पुण्डरीकं नवद्वारं त्रिभिर्गुणैर्भिरावृतम् ।

तस्मिन्चक्षमात्मन्वत्तद्वै ब्रह्मविदो विदुः ॥ ४ ॥

नवद्वारं नवकोणम् । पुण्डरीकमष्टपत्तम् । त्रिभिर्गुणैर्भिरावृतं वृत्तत्रयमिति । तस्मिन्चक्षुं
बिन्दुयकमात्मन्वद्ब्रह्मविद्ब्रह्मयकं कुब्जेश्वरयन्त्रराजं ब्रह्मयकं विदुः ॥ ५ ॥

यो अकन्दयत्सलिलं मडित्वा योनिं कृत्वा त्रिभुजं शयानः ।

कुब्जः कामदुखो विराजः स गुडा यके तन्वः पराथैः ॥ ६ ॥

यानि त्रीणि बृहन्ति येषां यतुर्थं विद्युनक्ति वायम् ।

ब्रह्मैन्द्रिधात्तपसा विपश्चिद्यस्मिन्नेकं युज्यते यस्मिन्नेकम् ॥ ७ ॥

योनिं कृत्वाद्यौ त्रिकोणं बिन्दुयकं भवति । तद्बहिर्नवकोणं तद्बाह्ये रसकोणं पुण्डरीकमष्टपत्तं यकं ततः
षोडशपत्तं यकं त्रिभिर्गुणैर्भिरावृतं बहिरष्टकोणं यतुरस्यकराजं तद्बहिः सन्ध्यावृत्तं तद्बाह्ये द्वात्रिंशत्पत्तं यकं
ततश्चातुःषष्टिपत्तं यकं बहिर्माययावृत्तत्रयं मायाकामदूर्ध्वबीजेन लूपुरं संलिभेदिति ॥ ८ ॥

अष्टकोणं नवद्वारं त्रिभिर्गुणैर्भिरावृतम् ।

द्वात्रिंशत्तदलं पञ्चं यतुःषष्टिदलं तथा ॥ ९ ॥

मायाकामकोधबीजेन वेदद्वारं समालिभेत् ।

एतं कुब्जेश्वरं यन्त्रं सर्वयन्त्रोत्तमं परम् ॥ १० ॥

सेवकानां मोक्षकरमायुरारोग्यवर्धनम् ।

अपुत्रीणां पुत्रदं य बडुना किमनेन वै ।

एतं रडस्यं परममीश्वरस्थापि दुर्गमम् ॥ ११ ॥

एतं कुब्जेश्वरं यन्त्रं शठाय कुटिलाय मडानन्दकाय परशिष्याय प्राणान्तेऽपि सर्वथा न प्रकाशयेदिति वदन्ति
ब्रह्मवादिनः शौनकाः ॥ १२ ॥

मडोग्रं विरुपाक्षं नीलकण्ठं कुब्जेश्वरं घोररूपं मडाकालरूपं शेषयज्ञोपवीतधरं विश्वरूपं विरुपं विराडूपं
मडाकुब्जिकार्धाङ्गधरं पश्चिमसिंहासनस्थं पश्चिमा-

भ्रायङ्गमपूजनप्रियं रक्तपानप्रियं मडामांसर्वाङ्गप्रियं नरयर्मासनप्रियं यतुर्दक्षुश्मशाने मडामांसयिताङ्गारास्थिशय्यासनस्थं

कङ्कालमालाभूषितं वीरमुण्डमा- लाधरं मडाभूतवेतालकरतालप्रेतमण्डलमध्यस्थं मडायन्त्रसिंहासनस्थं पञ्चम-
डाप्रेतासनस्थं प्रेताट्टलासप्रियं प्रेतमालाधरं पश्चिमाभिमुखं मडाकुब्जेश्वरं शतवङ्कं त्रिशल्लोचनं सलस्रबाहुपुरुषं
मडाकुब्जेश्वरं ध्यायेत् ॥ १३ ॥ सलस्रशीर्षं रुद्रं सलस्राक्षम् ।

ते पञ्चार्थः । तस्याः शिभाया मध्ये पुरुषः कुब्जेश्वरः स्थितः ॥ १४ ॥

अेक अेव रुद्रोऽवतस्थे न द्वितीयः ।

असङ्ख्याता सलस्राणि ये रुद्रा अघि भूम्याम् ॥

अेकमेवाद्वितीयं ब्रह्म । ब्रह्मस्वरुपा कुब्जिका ॥ १५ ॥

कत्यक्षरा कतिपदा मडाविधा ॥ सनत्सुमारः प्रोवाच ॥ मडासमदशाक्षरी सिद्धिकुब्जिका । षोडशाक्षरी
मडोग्रकुब्जिका । द्वाविंशत्यक्षरी मडावीरकुब्जिका । द्वादशाक्षरी मडाज्ञानकुब्जिका । सप्ताक्षरी मडाभीमकुब्जिका
। नवाक्षरी सिद्धिलक्ष्मीकुब्जिका । षडक्षरी मडाप्रयाणकुब्जिका । पञ्चाक्षरी परा रुद्रकुब्जिका ।
मडाकूटाष्टादशाक्षरी श्रीकुब्जिका ॥ अेता अेव मडाकुब्जाभेदविधाः प्रकाशिताः ॥ १६ ॥

य अेवं वेद कुब्जिकाभेदमन्त्रराजं स सर्वदेवपूजयो भवति स सर्वैर्देवैर्ज्ञातो भवति स सर्वैर्देवैरनुध्यातो भवति स
सर्वेषु तीर्थेषु स्नातो भवति स सर्वमन्त्रजापको भवति स सर्वयन्त्रपूजको भवति स ब्रह्मपूतो भवति स विष्णुपूतो
भवति स रुद्रपूतो भवति स सूर्यपूतो भवति स सोमपूतो भवति स सत्यपूतो भवति स सर्वपूतो भवति य अेवं
वेद मडाकुब्जिकोपनिषत् ॥ १७ ॥

॥ ३ ॥

अथ मडासमदशाक्षरी व्याख्यास्यामः ॥ प्रथमं वेदादिबीजम् । द्वितीयं मायाबीजम् । तृतीयं ङोघबीजम् ।
यतुर्थं रावबीजम् । पञ्चमं नृसिंहबीजम् । मडाङ्कुशं षष्ठमम् । मडाकुब्जिकेत्येवं समुख्यार्थं ततोऽङ्कुशबीजं
नृसिंहबीजं रावबीजं ङोघबीजं मायाबीजं वेदादिबीजमिति समदशाक्षरी ॥ १ ॥

मडामन्त्रराज्ञी यो जानाति सर्वलोकं जयति स त्रैलोक्यविजयी भवति सर्वसिद्धेश्वरो भवति चिदाचार्यमुખेन
गृहीत्यान्मडाकुब्जिकामन्त्रराजं सर्वपापैः

प्रमुख्यते स कुब्जिकाप्रत्यक्षदेवतादर्शनं करोति स ब्रह्मलत्यां तरति स वीरलत्यां तरति स भूणलत्यां तरति स
गोलत्यां तरति स स्त्रीलत्यां तरति स बाललत्यां तरति स सर्वलत्यां तरति गर्भजन्मजरामरणतापत्रयात्मकं दुःखं

तरति स भेयरति स भेयरत्वं प्राप्नोत्येवं वेद ॥ २ ॥

अथ मडाकुब्जिकां षोडशाक्षरीं व्याख्यास्यामः ॥ प्रथमं भुवनेश्वरीबीजम् ।

भुवनेश्वरीबीजं तु व्योमश्वलनेन्दिरा कलाबिन्दुमेलेनरूपा । तद्द्वयम् । ततः क्रोधबीजम् । क्रोधबीजं तु मडालक्ष्मीः षष्ठस्वरभूषितं नादबिन्दुमिलितम् । तद्द्वयम् । नृसिंहबीजम् । नृसिंहबीजं तु क्षेत्रपालः पश्चिमास्यस्वरभूषितं नादबिन्दुयुतम् । तद्द्वयम् । ततोऽङ्कुशबीजम् । अङ्कुशबीजं तु मडाकालं रेङ्कारुढं ज्वालामुभीभूषितं कलाबिन्दुमिलितं बीजद्वयं समुख्यार्थं मडाकुब्जिकेत्यभिमुपगता । तदनु नृसिंहबीजमङ्कुशबीजं भुवनेश्वरीबीजम् ॥ ३ ॥

एतं श्रीकुब्जिकामडाविद्येश्वर्या मडाषोडशाक्षरं मडामन्त्रराजं मडाशङ्खमालया

नियमेन लतापीठे यो लक्ष्मावर्तयति स विश्वाधीशो भवति स ब्रह्ममयो भवति स रुद्रेश्वरः स लोकेश्वरः स सर्वदेवेश्वरो भवति स सर्वान् शत्रून्मारयति स सर्वज्ञो भवति स सिद्धिकुब्जिकाप्रियो भवति ॥ ४ ॥

॥ ४ ॥

अथ द्वाविंशत्यक्षरीं व्याख्यास्यामः ॥ प्रथमं पञ्च लक्ष्मीबीजम् । द्वितीयं क्रोधबीजम् । क्रोधबीजं तु लक्ष्मीर्द्धरषष्ठस्वरभूषितं नादबिन्दुमिलितम् । तद्द्वयम् । ततो भुवनेश्वरीबीजम् । भुवनेश्वरीबीजं तु प्राणसन्धिरेङ्कारुढं मोहिनीस्वरभूषितं नादबिन्दुमिलितम् । तद्द्वयम् । ततो लक्ष्मीबीजम् । लक्ष्मीबीजं तु कामरूपं वन्द्यारुढं बिन्दुमालिनीभूषितं कलाबिन्दुमिलितम् । तद्द्वयम् । ततो नृसिंहबीजम् । नृसिंहबीजं तु युगान्तकं ब्रह्मसूत्रभूषितं नादबिन्दुमिलितम् । तद्द्वयम् । ततोऽङ्कुशबीजम् । अङ्कुशबीजं तु मडाकाली त्रिपुरसुन्दर्यारुढं त्रैलोक्यविजयस्वरभूषितं नादबिन्दुयुतं समुख्यार्थं कुब्जिकेत्यभिमुपगता । तदनु मडाङ्कुशबीजं नृसिंहबीजद्वयं कूर्यबीजद्वयमिति द्वाविंशत्यक्षरी ॥ १ ॥

मडाकुब्जिका यो जनाति स मडानिर्वाणामाप्नोति शुभ्रुकीर्तिज्ञानैश्वर्यवान्भवति स मडाकविर्भवति मडामेधावी भवति स तर्कागमपुराणपातञ्जलसाङ्ख्ययोगमीमांसाधर्मशास्त्रवेदान्तज्योतिषव्याकरणलङ्कारकाव्यदिव्यौघाधीशो भवति स कलवेदार्थभाष्यकारको भवति स मडाणिमाधष्टसिद्धि प्राप्नोति स सकलसाम्राज्येश्वरो भवति स सर्वमन्त्रार्थं जनाति स सर्वयन्त्रार्थं जनाति स सर्वदेवसमो भवति स सर्वदेवमयो भवति स सर्वमयो भवति ॥ २ ॥

॥ ५ ॥

अथ कुब्जिकापञ्चाक्षरीं षडक्षरीं द्वादशाक्षरीं मडाष्टादशाक्षरीं व्याख्यास्यामः ॥

प्रथमं प्राणेशो धारा वारुणी वह्निश्चामुण्डा मडाविद्येश्वरीभूषितम् । प्रथमं कूटराजं पठित्वा कुब्जिकेत्यभिमुपगता । तदनु परमात्मा ब्रह्म पृथ्वी वारुणी रेङ्क बिन्दुमालिनीमिलितम् । द्वितीयं कूटराजम् । तृतीयं जगद्धीजं क्रोधीशः

पृथ्वी मायाबीजम् ॥ १ ॥

इत्येषा मडाकुञ्जिकाष्टादशाक्षरी यो जानाति स मडाभेयरो भवति स ब्रह्ममयो भवति स विष्णुमयो भवति स रुद्रमयो भवति स सर्वज्ञानमयो भवति स तत्त्वज्ञानवान्भवति स सर्वप्रयोगसिद्धिमाप्नोति स सर्वमन्त्रजपको भवति स सर्वयन्त्रपूजको भवत्येवं वेद ॥ २ ॥

डोधबीजं समुख्यार्यं कुञ्जिकायै पठित्वा बृहद्भानुजायामुख्यरेत् । इति सप्ताक्षरी मडाकुञ्जिका भवति ॥ ३ ॥

अेतस्या ज्ञानमात्रेण श्रुवन्मुक्तो भवति स मडायङ्कवर्तीन्द्रो भवति स नवद्वीपेश्वरो भवति यतुःसमुद्रपर्यन्तं मडाराज्यं प्राप्नोति सार्वभौमो भवति मडामडीपतीन्द्रो भवति स मडाराजराजेश्वरो भवति ॥ ४ ॥

डोधबीजं पठित्वा तु ततोऽङ्कुशं पठेत्सदा ।

मायाबीजं पठेत्तत्र अस्त्रबीजं पठेत्सुधीः ।

अेषा पञ्चाक्षरी विद्या कुञ्जिका या प्रकाशिता ॥ ५ ॥

अेतस्या ज्ञानमात्रेण सकलसिद्धिभाग्भवति मडासार्वभौमपदं प्राप्नोत्येवं वेद ॥ ६ ॥

मायाबीजं समुख्यार्यं कूर्यबीजं ततः पठेत् ।

लक्ष्मीबीजं पठेत्पश्चात्कुञ्जिके सिद्धिपूर्वकम् ।

अन्ते कूर्यं वदेत्तत्र नवाष्टां कुञ्जिका स्मृता ॥ ७ ॥

नवाष्टां कुञ्जिकां यो जानाति स मडाभैरवो भवति स प्रत्यक्षकुञ्जिकादर्शनं

करोति स मन्त्रसिद्धिं कुरुते स प्रयोगसिद्धिं कुरुते स भेयरत्वं प्राप्नोत्येवं वेद ॥

प्रणवं पूर्वमुख्यार्यं लक्ष्मीबीजं पठेत्ततः ।

कामराजं पठेत्पश्चात्डोधबीजं ततः पठेत् ॥ ८ ॥

प्रयाङ्कुञ्जिकेऽप्यत्र मायान्ते परिकल्पयेत् ।

द्वादशाष्टां मडाकुञ्जा सर्वविधात्मिका परा ॥ १० ॥

अेतस्या ज्ञानमात्रेण मन्त्रसिद्धिः प्रजायते ।

सत्यं सत्यं पुनः सत्यं सत्यं सत्यं पुनः पुनः ॥ ११ ॥

न हि कुञ्जासमा विद्या न हि कुञ्जासमा स्तुतिः ।

न हि कुञ्जासमो मन्त्रो नास्ति ब्रह्माङ्गोलके ॥ १२ ॥

द्वादशाष्टां मडाकुञ्जिकां यो जानाति स

नक्षत्राणां यथा सोमो ज्योतिषामिव भास्करो भाति सर्वेषु लोकेषु

सर्वेषु देवेषु सर्वेषु देवेष्विति ॥ १३ ॥

मडाकुञ्जिके धनपति धनं मे देहि यशस्पति यशो मे देहि सौभाग्यवति

सौभाग्यं मे देहि । राजपुत्रो राज्यकामो महाराज्यं लभते कन्याः पतिकामाः
सुपतिं लभन्ते स्त्रियः पुत्रकामाः सुपुत्रपौत्रानलभन्ते श्रोत्रियाध्यापकाचार्यत्वं
लभन्ते ॥ १४ ॥

यो कुब्जिकां नित्यमर्चयति स ब्रह्मसमो भूत्वा सर्वान्लोकांसंसृजति स विष्णुसमो भूत्वा
सर्वान्लोकांसर्वानृषींसर्वात्मानं पालयति स रुद्रसमो भूत्वा
सर्वान्देवान्सर्वान्लोकांसर्वानृषींसर्वात्मानं संहारयति स महाप्रलयं कृत्वा पुनः सृष्टिं स्थितिं संहारं कल्पे कल्पे स
सर्वं करोति सर्वाःकामानवाप्नोति
स सर्वान्भोगानवाप्नोति स सर्वान् शत्रून्मारयति जृम्भयति स्तम्भयत्युदकं स
सोमं स्तम्भयति स सूर्यं स्तम्भयति स सर्वं जयतीत्येवं वेद महाकुब्जिकार्यनतत्वसारामृतोपनिषत् ॥ १५ ॥

॥ ६ ॥

परमेष्ठीगुरुं पूज्य परापरगुरुं यजेत् ।
परमगुरुं ततः पूज्य स्वगुरुं नित्यमर्चयेत् ॥
अेवं गुरुं प्रपूज्यादौ प्रातःकृत्यादिकं कुर्यात् ॥ १ ॥
प्रातरग्निं प्रातरिन्द्रं उवामडे प्रातर्भित्रावरुणा प्रातरश्विना ।
प्रातर्भगं पूषणं ब्रह्मणस्पतिं प्रातः सोममुत रुद्रं उवामडे ॥ २ ॥
उषाकाले समुत्थाय प्रातर्यागं समाचरेत् ।
उषा देवी वाया संविदाना वाग्देव्युषसा संविदाना ॥ ३ ॥
उषस्पतिर्वायस्पतिना संविदानो वायस्पतिरुषस्पतिना संविदानः ॥ ४ ॥
एति मन्त्रेण समयोदकेनाचमनं कृत्वा समयोदकं ध्यात्वा पीत्वा रात्रिमातरं
प्रार्थयेत् ॥ ५ ॥
रात्रि मातरुषसं नः परि देहि ।
उषा नो अह्ने परि ददादुस्तुभ्यं विभावरि ॥ ६ ॥
रात्रिं रात्रिमश्चिन्त तरेव तन्वा वयम् ।
गम्भीरमप्लवा एव न तरेयुररातयः ॥ ७ ॥
वयं तन्वा निद्रावशाद्वात्रिं रात्रिमिति प्रतिरात्रं प्रतिमश्चिन्त । यथारातयः
शत्रवः पारे तिष्ठन्ति अप्लवा गम्भीरमतरेयुः । ५ एव । तरेव तरशब्देन पतङ्गोपलक्ष्यते । यथा पतङ्गो
दीपकं दृष्ट्वा दीपमध्ये स्वदेहं दाडयति मश्चिन्ति तथा वयं तन्वा निद्रया मोडयति मश्चिन्ति । किमपि कर्तुं न

शक्यते शववद्भाति । अप्लवा गम्भीरमतरेयुः । प्लवमिति नौकां विना यथा मडागम्भीरसागरं न तरति
तथा श्रीकुब्जिकाराधनं विना सम्यग्वेदार्थज्ञानं विना निद्राडारभयमैथुनं न त्यजति मडाज्ञानान्धकारवशात्स सर्वं
करोतीत्यर्थः ॥ ८ ॥

ये रात्रिमनुतिष्ठन्ति ये य भूतेषु जाग्रति ।

पशून्चे सर्वानृक्षन्ति ते न आत्मसु जाग्रति ते न पशुषु जाग्रति ॥ ९ ॥

ये साधका रात्रिमनुतिष्ठन्ति रात्रौ जागरणं करोति ये मडाकुब्जिकाराधनतत्परा रात्रौ जागरणं कृत्वा मडाभूतशुद्धिं
करोति ते भूतेषु जाग्रति ते पशुषु जाग्रति । यः पशुजागरणं करोति ते पशून्क्षन्ति स पशुवज्जागरणं
करोति ते पशुवद्भाति ते पशुत्वं प्राप्नोति । ये रात्रौ जागरणं कृत्वा मडापञ्चभूतशुद्धिं (??पिप्पलादोऽङ्गिराः
सनत्कुमारश्चाथर्वणं भगवन्तं पप्रथ्य भगवान्सनत्कुमारश्चाथर्वणं कुब्जिकामडापश्चिमाग्नेयश्चर्याः किं
मन्त्रं किं यन्त्रं केन तन्त्रेण पूजन् ??not in the book) कृत्वा छिन्द्याणि पशून्डत्वात्मानं सम्पूज्य
कुब्जिकादीक्षावान्पुरुषः परमात्मनि जाग्रति परमात्मज्ञानसिद्धिं प्राप्नोत्येवं वेद कुब्जिकोपनिषत् ॥ १० ॥

अकामो धीर अमृतः स्वयम्भू रसेन तृप्तो न कुतश्चानोः ।

तमेव विद्वान्न विभाय मृत्योरात्मानं धीरमजरं युवानम् ॥ ११ ॥

नः आत्मकं परमात्मानं षट् मधुराम्बलित्तकटुकषायलवणषड्रसेनापि न तृप्तं स्वयम्भू पुरुषमकामं धीरममृतमयं
पुरुषममृतवायममृतमुष्ण वदन्ति । तमजरं युवानं परमात्मानं विद्वान्प्राणितो वेदार्थज्ञः पुरुषो मडाधीरो
मृत्योः सकाशात्त विभाव्य सम्भावनापि न विद्यतेत्यर्थः ॥ १२ ॥

त्वं स्त्री त्वं पुमानसि त्वं कुमार उत वा कुमारी ।

त्वं ज्ञोर्षो दण्डेन वञ्चसि त्वं जातो भवसि विश्वतोमुष्णः ॥ १३ ॥

तस्माद्दे विद्वान्पुरुषमिदं ब्रह्मेति मन्यते ।

सर्वा ह्यस्मिन्नेवता गावो गोष्ठे भवसते ॥ १४ ॥

प्रथमेन प्रमारेण त्रेधा विश्वं विगच्छति ।

अज अकेन गच्छत्यज अकेन गच्छतीडेकेन निषेवते ॥ १५ ॥

अवेवं स्वात्मानं गुरुं स्वेष्टेर्वीं यैक्यं सम्भाव्य प्रातःकृतिं कुर्यात् । पराशरेणोक्तं सम्यग्ब्रह्मज्ञानं विना
वेदमन्त्रार्थज्ञानं विना न कुब्जिकां

यज्ञेत्प्रातःकृत्यादिकं न कुर्यात् । तस्माद्ब्रह्मज्ञानस्यावश्यकत्वमुक्तं पराशरेण

मडाथर्वणारुडस्यकुब्जिकोपनिषदेऽप्युक्तं य अवेवं वेद

मडाकुब्जिकोपनिषत् ॥ १६ ॥

॥ ७ ॥

सहस्राब्जयन्द्रमाण्डलमध्ये भ्रमरगुम्फितगुडायाम् श्रीसन्धिदानन्दमयं परब्रह्मस्वरूपं स्वगुरुं परमगुरुं परापरगुरुं
परमेष्ठीगुरुं विलोमेन पश्चिमाग्रायकमेण सहस्राब्जे मलयकैक्यके मानवौघागुरुं सिद्धौघागुरुं दिव्यौघागुरुं
दिव्यरूपं शिवशक्त्यात्मकमग्रीषोमात्मकं ब्रह्मस्वरूपं परमव्योम्निकं पञ्चभूतजनकं सर्वदेवजनकं सर्वविदजनकं
सर्वेन्द्रियजनकं

सर्वतेजोजनकं सृष्टिस्थितिसंसारकारकं

स सूर्यजनकं स सोमजनकं सर्वजनकं स सर्वजनकमिति ॥ १ ॥

सोमः पवते जनिता मतीनां जनिता दिवो जनिता पृथिव्याः ।

जनिताग्नेर्जनिता सूर्यस्य जनितेन्द्रस्य जनितीत विष्णोः ॥ २ ॥

स विष्णुजनकं स रुद्रजनकं स ब्रह्मजनकं स भूर्भुवःस्वर्जनकं

महर्जनकं तपःसत्यजनकम् । श्रीगुरुं शान्तं सदाशिवं

ब्रह्मादिवन्दितं योगिध्येयम् । तत्र न दुष्णं न सुषमम् । प्रतिबुद्धः सर्वतः स्वयं विभाति ॥ ३ ॥

न तत्र चन्द्रार्कवपुः प्रकाशते न वान्ति वाता न य यान्ति देवताः ।

यत्र देवः ऋतुभिर्भूतभावनः स्वयं विभूत्या विरजः प्रकाशते ॥ ४ ॥

न तत्र सूर्यो भाति न चन्द्रतारकं नेमा विद्युतो भान्ति कुतोऽयमग्निः ।

तमेव भान्तमनुभाति नित्यं तस्य भासा सर्वमिदं विभाति ॥ ५ ॥

दिव्यो ऽयमूर्तिः पुरुषः सबाह्याभ्यन्तरे ऽयजः ।

अप्राणो ऽयमनाः शुभ्रोऽक्षरात्परतः परः ॥ ६ ॥

तत्परं ब्रह्म परिपूर्णा नित्यं निरञ्जनमद्भयम् । तत्त्वमसि । अहं ब्रह्मास्मि ।

अथमात्मा ब्रह्म । योऽसावादित्ये पुरुषः सोऽसावहम् । षं ब्रह्मरूपं श्रीगुरुं

सहस्रदलमलयकैक्यकराजे मलयन्द्रपीठे स्वगुरुं ध्यायेत् ॥ ७ ॥

ऐक्यकं वर्तत ऐकनेमि सहस्राक्षरं प्र पुरो नि पश्चात् ।

अर्धेन विश्वं भुवनं जजान यदस्यार्धं गुरुरूपमुग्रम् ॥ ८ ॥

उर्ध्वः सुमेषु जागर ननु तिर्यङ्गिपद्यते

न सुममस्य सुमेष्वनु शुश्राव कश्चन ॥

शिवशक्त्यात्मकं श्रीगुरुं ध्यायेत् ॥ ८ ॥

यदस्य दक्षिणमक्ष स उ स आदित्यो यदस्य सत्यमक्ष स उ स चन्द्रमाः ।

योऽस्य दक्षिणः कर्णो ऽसि सोऽग्निर्योऽस्य सत्यः कर्णो ऽसि पवमानः ।

अहोरात्रे नासिके दितिश्चादितिश्च शीर्षकपाले संवत्सरः शिरः ॥ १० ॥

ब्रह्मास्य शीर्षं बृहदस्य पृष्ठं वामदेव्यमुदरमोदनस्य ।

छन्दांसि पक्षौ मुष्मस्य सत्यं विष्टारी जातस्तपसोऽधि यज्ञः ॥ ११ ॥

तस्यौदनस्य बृहस्पतिः शिरो ब्रह्म मुष्मम् ॥ १२ ॥

धावापृथिवी श्रोत्रे सूर्यायन्द्रमसावक्षिणी सप्त ऋषयः प्राणापानाः ॥ १३ ॥

प्राणमाहुर्मातरिश्चानं वातो ऽप्राणमुच्यते ।

प्राणो ऽभूत् भव्यं च प्राणो सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥ १४ ॥

सूर्यश्चक्षुर्वातः प्राणोऽन्तरिक्षमात्मा पृथिवी शरीरम् ।

अस्तृतो नामाहमयमस्मि स आत्मानं निदधे धावापृथिवीभ्यां

गोपीथाय ॥ १५ ॥

तस्माद्द्वै विद्वान्पुरुषमिदं ब्रह्मेति मन्यते ॥ १६ ॥

ब्रह्मापरं युज्यतां ब्रह्म पूर्वं ब्रह्मान्ततो मध्यतो ब्रह्म सर्वजः ॥ १७ ॥

तत्परं ब्रह्म तत्सत्यं तत्सविलं तदव्यक्तं तदस्पर्शं तदरूपं

तदगन्धं तदरसं

तदमृतम् । तन्निष्ठो भूतात्मा सौषा पञ्चमहाभूतः ॥ १८ ॥

प्रकृतिजनक श्रीपरमेशीगुरुं सखिदानन्दरूपं ध्यात्वा

मानसाद्युपचारैः सम्पूज्य

सञ्जाय्य तर्प्य समर्प्य श्रीसिद्धिकुब्जिकारूपं स्वगुरुं ध्यात्वा स्वात्मानं गुरु

स्वेष्टदेवीं यैक्यं ज्ञात्वा प्रार्थयेत् ॥ १९ ॥

कुब्जिका परमेष्ठिनी वाग्देवी ब्रह्मसंश्रिता ।

यथैव ससृजे घोरं तथैव शान्तिरस्तु नः ॥ २० ॥

एतं यत्परमेष्ठिनं मनो वां ब्रह्मसंश्रितम् ।

येनैव ससृजे घोरं तेनैव शान्तिरस्तु नः ॥ २१ ॥

एभानि यानि पञ्चेन्द्रियानि मनःषष्ठानि मे लृष्टि ब्रह्मज्ञा संश्रितानि ।

वैरेव ससृजे घोरं तैरेव शान्तिरस्तु नः ॥ २२ ॥

अष्टाविंशानि शिवानि शम्भानि सङ्गं योगं भजन्तु मे ।

योगं प्रपद्ये क्षेमं च क्षेमं प्रपद्ये योगं च नमोऽहोरात्राभ्यामस्तु ॥

एति सम्प्रार्थ्यं कुलवृक्षं प्रणम्य ॥ २३ ॥

मधुमन्मूलं मधुमदग्रमासां मधुमन्मध्यं वीरुधां बभूव ।

मधुमत्पर्णा मधुमत्पुष्पमासां मधोः सम्भक्ता अमृतं

धृतमन्नं द्रुतां कुब्जिकात्मकम् ॥

कुलवृक्षं प्राणभ्याजपं समर्पयेत् ॥ २४ ॥

अजपा वैष्णवी माया जप्येन साजिता परा ।

कुब्जिका ब्रह्मविद्या सा या वेदैरुपगीयते ॥ २५ ॥

अनाप्येयमिदं गुह्य योगीकेशसमं निभम् ।

उंसस्य गतिविस्तारं भुक्तिमुक्तिफलप्रदम् ॥ २६ ॥

उंस परमउंसनिर्वाणं व्याख्यास्यामः ॥ ब्रह्मथारिणे

शान्ताय गुरुभक्ताय कुब्जिकासाधकाय प्रकाशयेत् । शठाय

गुरुमन्त्रयन्त्रतन्त्रमार्गनिन्दकाय न दर्शयेत् ॥ २७ ॥

उंसः परमात्मा परं ज्योतिः सर्वेषु देवेषु कीटकपतङ्गादिषु देवेषु

व्याप्नोति । यथा

कश्चे ज्योतिस्तिथेषु तैलमिव तं विदित्वाति मृत्युमेति । नान्यः परमपन्था

विद्यतेऽयनाय ॥ २८ ॥

आधाराद्वायुमुत्थाप्य स्वाधिष्ठानं त्रिः प्रदक्षिणीकृत्य मणिपूरं

गत्वानाडतमतिक्रम्य विशुद्धौ प्राणान्निरुध्याज्ञायके द्विदले

उक्षद्वितत्वमये वर्णमये स्थित्वा

ब्रह्मरन्ध्रं ध्यायन् त्रिमात्रोऽडमित्येवं सर्वदा ध्यायन्नादमादाय

उंसेति कुण्डलिनीमुत्थाप्य सोऽडमिति मन्त्रेण परमशिवेन सड संयोज्य

ब्रह्मरन्ध्रपर्यन्तं

शुद्धस्फुटिकसङ्काशं निराभासं परमगुरुं ध्यायेत् ॥ २९ ॥

न तत्र यन्द्रार्कवपुः प्रकाशते न वान्ति वाता न य यान्ति देवताः ।

यत्र देवः ङतुभिर्भूतभावनः स्वयं विभूत्या विरजः प्रकाशते ॥ ३० ॥

न तत्र सूर्यो भाति न यन्तारकं नेमा विद्युतो भान्ति कुतोऽयमग्निः ।

तमेव भातिमनुभाति सर्वं तस्य भासा सर्वमिदं विभाति ॥ ३१ ॥

उंस ऋषिः । अव्यक्तगायत्री छन्दः । परमउंसो देवता । उमिति

बीजकम् । समिति शक्तिः । सोऽडमिति डीलकम् । अद्याडोरत्रयोर्मध्ये

श्रासोश्चवासृपेण

अेकविंशतिसडस्त्राणि षट्शतान्यधिकानि भवन्ति ॥ ३२ ॥

सूर्याय सोमाय गणेशाय निरञ्जनाय निराभासाय तनु सूक्ष्मः
प्रयोदयादित्यग्नीषोमाभ्यां वौषट् वृदयाद्यङ्गन्यासकरन्यासौ
भवतः ॥ ३३ ॥

अेवं कृत्वा वृदयेऽष्टदले उंसात्मानं ध्यायेत् ॥ अग्नीषोमौ पक्षौ
। ओङ्कारः

शिरो भिन्दूर्नेत्रं सत्यं भुमं कुब्जेश्वरमडाकुब्जिकाश्वरणीं बाडौ
मडाकालकरालौ

द्वौ शिष्या प्रजापतिः ॥ ३४ ॥

प्रजापतिश्च परमेष्ठी य शङ्गे षण्डः

शिरो अग्निर्ललाटे यमः कृकाटम् ॥ ३५ ॥

सोमो राजा मस्तिष्को धौरुत्तरडनुः पृथिव्यधरडनुः ॥ ३६ ॥

विद्युज्जिह्वा मरुतो दन्ता रेवतीषवाः कृत्तिका स्कन्धा धर्मो वडः ॥ ३७ ॥

विश्वं वायुः स्वर्गो लोकः कृष्णादं विधरणी निवेश्यः ॥ ३८ ॥

श्येनः ङोडोऽन्तरिक्षं पाजस्यं बृहस्पतिः ककुधतीः कीकसाः ॥ ३९ ॥

देवानां पत्नीः पृथय उपसदः पर्शवः ॥ ४० ॥

मित्रश्च वरुणश्चांसौ त्वष्टा चार्यमा य द्योषणी मडादेवो बाडू ॥ ४१ ॥

षण्डाणी भसद्वायुः पुच्छं पवमानो वालाः ॥ ४२ ॥

ब्रह्म य क्षत्रं य श्रोणी बलमूडू ॥ ४३ ॥

धाता य सविता याष्ठीवन्तौ जङ्घा गन्धर्वा अप्सरसः कुष्ठिका

अदितिः शङ्गाः ॥ ४४ ॥

येतो वृदयं यङ्गमेधा व्रतं पुरीतत् ॥ ४५ ॥

क्षुडुक्षिरिवा वनिष्ठः पर्वताः लाशयः ॥ ४६ ॥

ङोधो वृक्कौ मन्युराङ्गौ प्रजाः शेषः ॥ ४७ ॥

नदी सूत्री वर्षस्य पतय स्तना स्तनयित्पुत्रुधः ॥ ४८ ॥

विश्वव्ययाश्चर्मोषधयो लोमानि नक्षत्राणि रुपम् ॥ ४८ ॥

देवजना गुदा मनुष्या आन्त्राण्यत्रा उदरम् ॥ ५० ॥

रक्षांसि लोडितमितर्जना ववन्धम् ॥ ५१ ॥

अन्नं पीबो मज्जा निधनम् ॥ ५२ ॥

अग्निरासीन उत्थितोऽश्विना ॥ ५३ ॥

धन्ः प्राडितञ्चक्षिणा तिष्ठन्धमः ॥ ५४ ॥

प्रत्यङ्तिष्ठन्धातोऽङ्तिष्ठन्सविता ॥ ५५ ॥

तृणानि प्रामः सोमो राजा ॥ ५६ ॥

मित्रं धक्षमाणं आवृत्त आनन्दः ॥ ५७ ॥

युज्यमानो वैश्वदेवो युक्तः प्रजापतिर्विमुक्तः सर्वम् ॥ ५८ ॥

अेतद्वै विश्वरूपं सर्वरूपं गोरूपम् ॥ ५९ ॥

उपैनं विश्वरूपात्सर्वरूपाः पशवस्तिष्ठन्ति य एवं वेद ॥ ६० ॥

परमदंसो भानुकोटिप्रतीकाशो येनेदं व्यामं भुवनं भूतं

भवद्भवविध्यादि ॥ ६१ ॥

मूलाधारे यतुर्दले ॐ गं गाणपतये नमः । वं शं चं सं बीजात्मने नमः ।

स्वाधिष्ठानधृदलयकाय नमः । वं वं मं यं रं लं बीजात्मने नमः । मणिपूरयकाय नमः । द्विगदले उं ङं एं तं थं दं
धं नं पं ङं बीजात्मने नमः ।

अनाहतयकाय नमः । श्रीसूर्यदले क ष ग घ ङ य छ जं अं टं ठं

बीजपुरुषाय नमः । विशुद्धयकाय नमः । षोऽशदले अं आ एं उं ङं ऋं ॠं

लं लूं ऐं औं ॐ औं अं अः बीजपुरुषाय नमः । आज्ञायकाय नमः । पद्मदले

७ क्ष द्विवर्णमन्त्रासनस्थाय दंसःपरमात्मने नमः ॥ ६२ ॥

पूर्वदले पुण्यमतिः । आग्नेय्यां निद्रालस्याद्यो भवन्ति । याम्ये कूरमतिर्भवति ।

नैरृत्ये यदा दंसः परमात्मा तिष्ठति तदा पापमतिर्भवति मडापग्यपातकानि करोति । वारुण्यां दंसो यदा याति
तदा रत्यादियुम्भनाविदुगनं करोति ।

गीतवाद्यनृत्यादिनानाविधिक्वीडाकरणेच्छा भवति । वायव्ये गमनादौ बुद्धिः ।

सौम्ये रतिप्रीतिः । धशाने जपपूजादानकरणेच्छा भवति । मध्ये दंसो यदा

याति तदा मडावैराग्यं योत्पद्यते । मृत्तिकेत्येव सत्यम् ॥ ६३ ॥

सर्वं भस्म । अग्निरिति भस्म । वायुरिति भस्म । जलमिति भस्म । स्थलमिति
भस्म । सर्वं उ वा षट् भूतं भवद्भविष्यत्सर्वं स्थावरजङ्गमं सर्वं भस्म । न अेतानि
यक्ष्णसि यस्माद्धतमिदं पाशुपतं यद्भस्मनाऽगानि संस्युशेत्तदेतत्पशुपाशविमोक्षायै तद्भस्मधारणं करोति ॥
६४ ॥

स्वप्नमायास्वप्नोऽसृष्टिरन्यैर्विकल्पिता ।
छात्रमात्रं प्रभोः सृष्टिरिति सृष्टिर्विकल्पिता ॥ ६५ ॥

अर्धमात्रात्मकेनेदं विश्वं व्याप्य व्यवस्थिता ॥ ६६ ॥

कार्योपाधिरयं श्रुतः कारणोपाधिरश्वरः ।
कार्यकारणतां छित्वा पूर्णबोधोऽवशिष्यते ॥ ६७ ॥

यदा यद्धमध्ये उंसः परमात्मा याति तदा मडावैराग्यवशाद्ब्रह्मज्ञानं योत्पद्यते
सद्ब्रह्ममयो भवति । उंसरे यदा उंसात्मा याति तदा जगदवस्थावशाद्ब्रह्म
व्याप्य विश्वरूपेण विराड्रूपेण तिष्ठति ॥ ६८ ॥

विराड्वाग्निर्विराट्पृथिवी विराडन्तरिक्षं विराट्प्रजापतिः । विरामृत्युः साध्यानामधिराजो बभूव तस्य भूतं भव्यं
वशे स मे भूतं भव्यं वशे कृणोतु ॥

कर्णिकामध्ये उंसात्मा यदा याति तदा स्वप्नवशाद्धिरण्यगर्भो भवति ॥ ७० ॥

छिरण्यगर्भः समवर्तताग्रे भूतस्य जातः पतिरेक आसीत् ।
स दाधार पृथिवीमुत धां कस्मै देवाय उविषा विधेम ॥ ७१ ॥

आपो अग्रे विश्वभावाद् गर्भं दधाना अमृता शतज्ञाः ।
यासु देवीष्वधि देव आसीत्कस्मै देवाय उविषा विधेम ॥ ७२ ॥

विद्गो यदा उंसात्मा याति तदा सुषुप्तिवशात्सर्वं शून्यमिदं जगत् । ॐ षं ब्रह्ममयो भवति ॥ यदा उंसात्मा
पद्भत्यागं करोति तदा तुरीयावस्थावशाद्ब्रह्मास्म्युदं
ब्रह्मास्मि । तत्त्वमसीति निश्चयार्थः प्रतिपाद्यति ॥ ७३ ॥

स्वयं माता पिता प्रोक्ताः स्वयं भ्राता स्वयं गुरुः ॥

सथराथरं स्वयं व्याप्तं तत्त्वमसीति स्वयं स्वयं तत्त्वमसीति स्वयं स्वयमित्यर्थः ॥

यदा उंसो नाटे लीनो भवति तदा तुरीयातीतावस्थावशान्निराभास निरञ्जनं
निर्विकल्पं चिन्मयं त्रिदूषं त्रिदाकारं नित्यं ज्योतिरूपमणुरूपं भाति ॥ ७५ ॥

यत्वारि वाङ्परिमिता पदानि तानि विदुर्ब्राह्मणा ये मनीषिणः ।
गुडा त्रीणि निछिता नेऽगयन्ति तुरीयं वाथो मनुष्या वदन्ति ॥ ७६ ॥

य एतेनां तुरीयरूपां तुरीयातीतां मडाकुब्जिका पश्चिमसिंहासनस्थां मडापञ्चप्रेतासनां मडाघोरं सिद्धिकुब्जिकां
कूटमन्त्रासनां मडाकूटेश्वरीकुब्जिकां स्वर्द्धये

पूजायक सम्भाव्य मानसाद्युपयारैः समभ्यर्च्य सञ्जय्य तर्ष्य समम् ॥ ७७ ॥

ॐ उ स म ह्रे ॐ परमेष्ठीगुरुपादुकां पूजयामि नमः स्वाडेति मन्त्रेण
परमेष्ठीगुरु पूजयेत् । ॐ असं स्के ॐ परापरगुरुपादुकां पूजयामि इत्यनेन
परापरगुरु पूजयेत् । श्रीं ह्रीं लृसं ह्रीं श्रीं ह्रीं परमगुरुपादुकां पूजयामि इत्यनेन
परमगुरु पूजयेत् । असं कल असं ष्के शं कल इति मन्त्रेण कुब्जेशानन्दनाथ
श्रीगुरु श्रीसिद्धिकुब्जाम्भापादुकां पूजयामि । ॐ नमः स्वाडेति मन्त्रेण श्रीगुरु
समभ्यर्च्य । ऋल व र यू इति सिद्धिकूटेन द्विव्यौघागुरुं समभ्यर्च्य । शक ह्र
ष्के ड्क इ इति मन्त्रेण सिद्धौघागुरुं सम्पूज्य । क य ट व र यी मन्त्रेण
मानवौघागुरुं सम्पूज्यानुलोमविलोमेन नवधा सम्पूजयेत् ॥ ७८ ॥

ॐ कुब्जिकादेव्यै विद्महे कुलदीपायै धीमहि ह्रीं तन्नः कुब्जिः प्रचोदयात् ॥

मडाकुब्जिकागायत्रीमन्त्रेण मडाकुब्जिकां पूजयेत् ॥ ७९ ॥

ॐ ब्रह्मविष्णुमहेश्वरादि ऋषिः । गायत्र्युष्णिगनुष्टुब्भृलतीपङ्क्तित्रिष्टुब्जगत्यादि

छन्दांसि । रुद्रकुब्जिकामडाकुब्जिकावीरकुब्जिकाश्मशानकुब्जिकागुह्यकुब्जिकासिद्धिकुब्जिकाभीमकुब्जिकाभद्रकुब्जिकाप्रयाण्ड
देवता । हृदये विनियोगः ॥ ८० ॥

हृदिस्था कालिका विद्या मडाकुब्जा हृदि स्थिता ।

सिद्धिकुब्जा मडाविद्या कुब्जानाथेन सेविता ॥ ८१ ॥

कुब्जेश्वरं विरूपाक्षं नीलकण्ठं त्रिलोचनम् ।

उर्ध्वकेशं ज्योतिरूपं व्यालयज्ञोपवीतकम् ॥ ८२ ॥

सहस्रशीर्षं रुद्रं सहस्राक्षं विश्वशम्भुवम् ।

विश्वतः परमं विश्वं कुब्जेशं विश्वतोमुभम् ॥ ८३ ॥

गजयर्मपरीधानं पश्चिमाभिमुखे स्थितम् ।

देवं त्वं पशुपतिं शिवम् ।

कुब्जेश्वर मडादेवं सर्वमुग्रं शिष्यैः उच्यते ॥ ८४ ॥

सहस्राक्षः सहस्रपात्सहस्रशीर्षा पुरुषम् ।

सहस्रबाहुभूषितं कुब्जेश्वरम् ॥ ८५ ॥

ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वभूतानाम् ।

ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणोऽधिपतिः शिवो मेऽस्तु सदाशिवोम् ॥ ८६ ॥
 ॐ ज्योतीरुपाय विद्महे परब्रह्मेश्वराय धीमहि तन्नः कुब्जेश्वरः प्रचोदयात् ॥
 धृत्यनेन कुब्जेश्वरं समव्यर्थं सञ्जय्य तर्ष्य समर्ष्यं प्रणमेत् ॥ ८७ ॥
 नमः सायं नमः प्रातर्नमो रात्रौ नमो ह्रिवा ।
 शिवाय य कुब्जाय योत्सात्स्यामकरं नमः ॥
 इति कुब्जेश्वरं प्रणम्य पृथिवीं प्रणमेत् ॥ ८८ ॥
 पृथिव्यामग्नये समनमन्त्स आओत् ।
 यथा पृथिव्यामग्नये समनमन्नेवा मख्यं सन्नमः सन्नमन्तु ॥ ८९ ॥
 पृथिवी धेनुस्तस्या अग्निर्वत्सः । सा मेऽग्निना वत्सेनेषमूर्जं कामं दृडाम् ।
 आयुः प्रथमं प्रजा पोषं रयिं स्वाडा ॥ ९० ॥
 अन्तरिक्षे वायवे समनमन्त्स आओत् ।
 यथान्तरिक्षे वायवे समनमन्नेवा मख्यं सन्नमः सन्नमन्तु ॥ ९१ ॥
 अन्तरिक्षं धेनुस्तस्या वायुर्वत्सः । सा मे वायुना वत्सेनेषमूर्जं कामं दृडाम् ।
 आयुः प्रथमं प्रजा पोषं रयिं स्वाडा ॥ ९२ ॥
 दिव्यादित्याय समनमन्त्स आओत् ।
 यथा दिव्यादित्याय समनमन्नेवा मख्यं सन्नमः सन्नमन्तु ॥ ९३ ॥
 द्यौर्धेनुस्तस्या आदित्यो वत्सः । सा म आदित्येन वत्सेनेषमूर्जं कामं दृडाम् ।
 आयुः प्रथमं प्रजा पोषं रयिं स्वाडा ॥ ९४ ॥
 दिक्षु यन्द्राय समनमन्त्स आओत् ।
 यथा दिक्षु यन्द्राय समनमन्नेवा मख्यं सन्नमः सन्नमन्तु ॥ ९५ ॥
 दिशो धेनवस्तासां यन्द्रो वत्सः । ता मे यन्द्रेण वत्सेनेषमूर्जं कामं दृडाम् ।
 आयुः प्रथमं प्रजा पोषं रयिं स्वाडा ॥ ९६ ॥
 अग्नावग्निश्चरति प्रविष्ट ऋषीणां पुत्रो अभिशस्तिपा उ ।
 नमस्कारेण नमसा ते जुहोमि मा देवानां मिथुया कर्म भागम् ॥
 इति मन्त्रेण नमस्कारं कुर्यात् ॥ ९७ ॥
 स्वात्मानं गुरुं स्वेष्टदेवीं यैक्यं सम्भाव्य कुब्जेश्वरोऽहं मडाकुब्जिकास्वर्गपोऽहं

निरञ्जनोऽहं निराकारोऽहं निर्विकल्पोऽहं तत्त्वरूपोऽहं तत्त्वमसि । अथमात्मा ब्रह्म योऽसावादित्येऽपुरुषः
सोऽसावहं ॐ भं ब्रह्मरूपोऽहमित्येवं
सम्भाव्य स्नानार्थं बहिर्निर्गच्छेदिति वदन्ति ब्रह्मवादिनः ॥ ८८ ॥

श्रीसिद्धिदुष्टिकां शून्यालये श्मशाने नदीतीरे गोपीते पर्वतेऽप्येकलिङ्गे गङ्गागर्भे लतागृहे मडापीठोपपीठे
पूर्णागिरिपीठे मडोऽयानपीठे जालन्धरपीठे
मडाकामरूपे वृषशून्यशिवालये स्वयम्भुसदाशिवसन्निधाने नियमेनानियमेन
वा मडाशङ्खमालया वा वर्णमालया यो लक्षमावर्तयति स विश्वाधीशो भवति
स त्रैलोक्याधीशो भवति स ब्रह्ममयो भवति स तत्त्वमयो भवति स सर्वदेवमयो
भवति स सर्वदेवमयो भवतीति ॥ ८९ ॥

॥ ८ ॥

कुब्जेश्वरं यजेद्भामे कुब्जिकां दक्षिणे यजेत् ॥ १ ॥

ये पुरुषे ब्रह्म विदुस्ते विदुः परमेष्ठिनम् ।
यो वेद परमेष्ठिनं यश्च वेद प्रजापतिम् ॥ २ ॥

प्रजापतिरब्रावीत् ॥ प्राणवस्य योत्पत्तिर्विप्रो यो न जानाति तत्पुनरुपनयनम् ।
प्राणवस्य योत्पत्तिः कुब्जिकोपासको यो न जानाति स कथं कुब्जिकाराधनं
करोति सदस्माद्देकोटिलक्षपुरश्चरणेनापि न मन्त्रसिद्धिर्भवति । तस्मान्मडाकुब्जिकोपासको सर्वथा प्राणवोत्पत्तिज्ञानं
प्राणवार्थज्ञानं कर्तव्यमिति ॥ ३ ॥

प्राणवार्थज्ञानं विना मडाविधां न यजेदिति ब्रह्मवादिनः । यतुर्णां वेदानामादिपूर्वा ॐ भूर्भुवःस्वरिति व्याहृतयो
भवन्ति । सर्वमन्त्राणामादिपूर्वं ओङ्कारो
भवति । ओङ्काराद्या विद्या ब्रह्मविद्योच्यते ॥ ४ ॥

ओङ्कारं पृच्छामः ॥ को धातुः किं प्रातिपदिकं किं नामाभ्यातं किं लिङ्गं किं
वचनं का विभक्तिः कः प्रत्ययः कः स्वर उपसर्गो निपातः किं वै व्याकरणं
को विकारः को विकारी कतिमात्रः कत्यक्षरः कतिपदः कः संयोगः किं
स्थानानुप्रदानकरणं शिक्षुकाः किमुच्यारयन्ति किं छन्दः को वर्णो ऽति पूर्वं
प्रश्नाः । अथोत्तरे मन्त्रः कल्पो ब्राह्मणमृग्यजुः साम । कस्माद्ब्रह्मवादिन ओङ्का
रमादितः कुर्वन्ति । किं दैवतं किं ज्योतिषं किं निरुक्तं किं स्थानं का प्रकृतिः
किमध्यात्ममिति षट्त्रिंशत्प्रश्नाः । पूर्वोत्तराणां त्रयो वर्गा द्वादशका अतैरोङ्कार
व्याख्यास्थामः ॥ ५ ॥

ॐ षत्येतदक्षरस्य पादाश्चत्वारो वेदाश्चत्वारः । यतुष्पादमेतदक्षरं द्विवर्णं
यतुर्मात्रं सर्वव्यापि सर्वविभवयातयामं ब्रह्म ब्राह्मी ब्रह्म दैवतम् ॥ ६ ॥

तस्य पूर्वा मात्रा पृथिव्यकारः स ऋग्भिर्ऋग्वेदो ब्रह्मा वसवो गायत्री गार्हपत्यः । द्वितीयान्तरिक्षमुकारः स
यजुर्भिर्यजुर्वेदो रुद्रो रुद्रा त्रिष्टुभ्यक्षिणाग्निः ।
तृतीया धौर्मकारः स सामभिः सामवेदो विष्णुरादित्या जगत्याऽवनीयः ।
यावसानेऽस्य यतुर्थ्यर्धमात्रा सालुभमकारः सोऽथर्वणैरथर्ववेदः संवर्तको
ऽग्निर्मरुतो विराडेकऋषिरऽगिरा भास्वती स्वभा ॥ ७ ॥

प्रथमा रक्ता ब्राह्मी ब्रह्मदैवत्या । द्वितीया शुभशुक्ला रौद्री रुद्रदैवत्या । तृतीया
कृष्णा विष्णुमती विष्णुदैवत्या । यतुर्धा विद्युन्मती सर्ववर्णा पुरुषदैवत्या । स
शेष ओङ्कारो भवति ॥ ८ ॥

ॐ षत्येकाक्षरं ब्रह्म यदुक्तं ब्रह्मवादिभिः ।
शरीरं तस्य वक्ष्यामि स्थानं कालं लयं तथा ॥ ९ ॥

तत्र देवास्त्रयः प्रोक्ता लोका वेदास्त्रयोऽग्रयः ।
तिस्रो मात्रार्धमात्रा य त्र्यक्षरस्य शिवस्य य ॥ १० ॥

ऋग्वेदो गार्हपत्यश्च पृथिवी ब्रह्म शिवस्य य ।
अकारस्य शरीरं तु व्याख्यातं ब्रह्मवादिभिः ॥ ११ ॥

यजुर्वेदोऽन्तरिक्षं य दक्षिणाग्निस्तथैव य ।
विष्णुश्च भगवान्देव उकारः परिकीर्तितः ॥ १२ ॥

सामवेदस्तथा धौयाऽवनीयस्तथैव य ।
षश्वरः परमो देवो मकारः परिकीर्तितः ॥ १३ ॥

सूर्यमण्डलमाभात्य अकारः शङ्खमध्यगः ।
उकारश्चन्द्रसङ्काशस्तस्य मध्ये व्यवस्थितः ॥ १४ ॥

मकारस्त्वग्निसङ्काशो विधूमो विद्युतोपमः ।
तिस्रो मात्रास्तथा ज्ञेयाः सोमसूर्याग्नितेजसा ॥ १५ ॥

शिभा य दीपसङ्काशा यस्मिंस्तु परिवर्तते ।
अर्धमात्रा तु सा ज्ञेया प्राणवस्योपरि स्थिता ।
ब्रह्मसूत्रनिभा सूक्ष्मा शिभाभा दृश्यते परा ॥ १६ ॥

या सा प्रथमा मात्रा ब्रह्मदेवत्या रक्ता, वार्णेन यस्तां ध्यायते नित्यं स गच्छेद्ब्राह्म्यं पदम् । या सा द्वितीया मात्रा
विष्णुदेवत्या कृष्णा वार्णेन यस्तां ध्यायते
नित्यं स गच्छेद्द्वैषणं पदम् । या सा तृतीया मात्रा ईशानदेवत्या कपिला वार्णेन
यस्तां ध्यायते नित्यं स गच्छेद्देशानं पदम् । या सार्धयतुर्था मात्रा सर्वदेवत्या
। व्यक्रीभूता षं विचरति शुद्धस्कटिकसन्निभा वार्णेन यस्तां ध्यायते नित्यं स
कुब्जेश्वरत्वं प्राप्नोत्येवं वेद मडाकुब्जिकोपनिषत् ॥ १७ ॥

॥ ८ ॥

मडाभूतदिनार्धरात्रे श्मशाने गत्वासनं संशोध्य मडापानं संस्थाप्य मडायन्त्रं
प्रपूज्य मडाशङ्खमालया दिकसलसं सम्भाष्य सन्तर्ष्य समर्ष्य पिष्टमयप्रतिमां कृत्वा
दृष्टये स्वशत्रोः साध्यं संलिप्य पृथ्वीबीजं विसर्गबिन्दुयुतं सर्वाङ्गे संलिप्य
दक्षिणाभिमुखं संस्थाप्य ज्वन्यासं कुर्यात् ॥ १ ॥

ज्वला नघारिषां ज्वन्तीमोषधीमडम् ।
त्रायमाणां सडमानां सडस्वतीमिड लुवेऽस्मा अरिष्टतातये ॥ २ ॥

धडायन्तु प्रयेतसो मेदिनीर्वयसो मम ।
यथेमं पारयामसि पुरुषं दुरितादधि ॥ ३ ॥

प्राणमाडुर्मातरिश्चानं वातो ड प्राणमुच्यते ।
प्राणे ड भूतं भव्यं य प्राणे सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥ ४ ॥

प्राणाय नमो यस्य सर्वमिदं वशे ।
यो भूतः सर्वस्येश्वरो यस्मिन्सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥ ५ ॥

आथर्वणीराङ्गिरसीर्देवीर्मनुष्यजा उत ।
ओषधयः प्रजायन्ते यदा त्वं प्राणं जिन्वसि ॥ ६ ॥

यो अस्य विश्वजन्मन ईशे विश्वस्य येष्टतः ।
अन्येषु क्षिप्रधन्वने तस्मै प्राणं नमोऽस्तु ते ॥

धत्यनेन प्राणप्रतिष्ठां कृत्वा ध्यात्वा पूजयेत् ॥ ७ ॥

गृध्रकण्ठी विरुपाक्षि लम्बस्तनि मडोदरि ।
जडि शत्रून्निशूलेन कुड्कास्य पिब शोणितम् ॥ ८ ॥

कृष्णवर्णिं बृहदूपि बृहत्स्कन्धिं मडयि ।

देवि देवि मडादेवि मम शत्रून्विनाशयों नमः ॥ ८ ॥

यदा केशानस्थि स्नाव मांसं मज्जनमाभरत् ।
शरीरं कृत्वा पादवत्कं लोकमनु प्राविशत् ॥ १० ॥

कुतः केशान्कुतः स्नाव कुतो अस्थीन्याभरत् ।
अङ्गा पर्वाणि मज्जनं को मांसं कुत आभरत् ॥ ११ ॥

संसिन्धो नाम ते देवा ये सम्भारां समभरन् ।
सर्वं संसिन्ध्य मर्त्य देवाः पुरुषमाविशन् ॥ १२ ॥

उ३ पादावष्टीवन्तौ शिरो उस्तावथो मुष्मत् ।
पृष्टीर्बर्ज्यो पार्श्वे कस्तत्समदधादृषिः ॥ १३ ॥

शिरो उस्तावथो मुष्म जिह्वां ग्रीवाश्च कीकसाः ।
त्वया प्रावृत्य सर्वं तत्सन्धा समदधान्मडी ॥ १४ ॥

यत्तच्छरीरमशयत्सन्धया सङ्घितं मडत् ।
येनेदमदा रोयते को अस्मिन्वर्णमाभरत् ॥ १५ ॥

सर्वे देवा उपाशिक्षन्तदजानाद्भूः सती ।
ईशा वशस्य या जाया सास्मिन्वर्णमाभरत् ॥ १६ ॥

यदा त्वष्टा व्यतृष्टात्पिता त्वष्ट्र्य उत्तरः ।
गृहं कृत्वा मर्यं देवाः पुरुषमाविशन् ॥ १७ ॥

कुत धन्द्रः कुतः सोमः कुतो अग्निरजायत ।
कुतस्त्वष्टा समभवत्कुतो धाताजायत ॥ १८ ॥

धन्द्रादिन्द्रः सोमात्सोमो अग्नेरग्निरजायत ।
त्वष्टा उ जज्ञे त्वष्टुर्धातुर्धाताजायत ॥ १९ ॥

स्वप्नो वै तन्द्नी निरृतिः कुब्जिका नाम देवताः ।
जरा भारत्यं पालित्यं शरीरमनु प्राविशन् ॥ २० ॥

स्तेयं दृष्टुतं वृजिनं सत्यं यज्ञं यशो भृडत् ।
बलं य क्षत्रभोजश्च शरीरमनु प्राविशन् ॥ २१ ॥

भूतिश्च वा अभूतिश्च रातयोऽरातयश्च याः ।
क्षुधश्च सर्वास्तृष्णाश्च शरीरमनु प्राविशन् ॥ २२ ॥

निन्दाश्च वा अनिन्दाश्च यच्च उन्तेति नेति च ।
शरीरं श्रद्धा दक्षिणाश्रद्धा यानु प्राविशन् ॥ २३ ॥
विधाप वा अविधाश्च यथ्यान्यदुपदेश्यम् ।
शरीरं ब्रह्म प्राविशदृयः सामाथो यजुः ॥ २४ ॥
आनन्दा मोदाः प्रमुदोऽभीमोदमुदश्च ये ।
उसो नरिष्टा नृत्तानि शरीरमनु प्राविशन् ॥ २५ ॥
आलापाश्च प्रलापाश्चाभीलापलपाश्च ये ।
शरीरं सर्वे प्राविशन्नायुजः प्रयुजो यजुः ॥ २६ ॥
प्राणोपाणौ यक्षुः श्रोत्रमक्षितिश्च क्षितिश्च या ।
व्यानोदानौ वाज्मनः शरीरेण त इयन्ते ॥ २७ ॥
आशिषश्च प्रशिषश्च संशिषो विशिषश्च याः ।
चित्तानि सर्वे सङ्कल्पाः शरीरमनु प्राविशन् ॥ २८ ॥
आस्तेयीश्च वास्तेयीश्च त्वरणाः कृपणाश्च याः ।
गुड्याः शुकाः स्थूला आपस्ता भीमत्सावसाद्यन ॥ २९ ॥
अस्थि कृत्वा समिधं तदष्टापो असाद्यन् ।
रेतः कृत्वाज्यं देवाः पुरुषमाविशन् ॥ ३० ॥
इत्यनेन ञ्चन्यासं कृत्वा अनेन मन्त्रेण प्रतिमां पूजयेत् । स्वात्मानं ब्रह्मस्वरूपं
ध्यात्वा प्रज्वलन्स्थिताग्रौ पुत्तलिकां लोमेनेति मन्त्रेण जुहुयात् ॥ ३१ ॥
या आपो याश्च देवता या विराड्ब्रह्मणो सड ।
शरीरं ब्रह्म प्राविशच्छरीरेऽधि प्रजापतिः ॥ ३२ ॥
सूर्यश्चक्षुर्वातः प्राणं पुरुषस्य विलेजिरे ।
अथास्येतमात्मानं देवाः प्रायश्चन्नग्राये ॥
इत्यनेन ब्रह्मस्वरूपोऽयमात्मा ब्रह्मेति ॥ ३३ ॥
तस्माद्दे विद्मन्पुरुषमिदं ब्रह्मेति मन्यते ।
ब्रह्मापरं युज्यतां ब्रह्म पूर्वं ब्रह्मान्ततो मध्यतो ब्रह्म सर्वतः ॥
अवं ब्रह्मात्मानं ज्ञानं ज्ञात्वा लोम लोमेति मन्त्रेण लोमयेत् ॥ ३४ ॥
लोम लोम्ना सङ्कल्पया त्वया सङ्कल्पया त्वयम् ।

असृक्ते अस्थि रोडतु मांसं मांसेन रोडतु ॥ ३५ ॥

अमुकस्य दल गात्राणि दल मांसं दल त्ययम् ।

दल त्यगस्थसृग्वोमानि अस्थिभ्यो मञ्जिकां दल ॥

एति मन्त्रेण लोमयेत् ॥ ३६ ॥

अर्थित्वा कृष्णपुष्पैस्तां दग्ध्वा धूपं बलिं हरेत् ।

बलिमालोमिका धानां शकुल्यः पलवं सुराम् ॥ ३७ ॥

पिष्टकुल्माषमांसानि मधुलोडाकृलानि य ।

पुष्पानि कृशरं मत्स्यानपूपानुपडारयेत् ॥ ३८ ॥

यत्ते देवी निरृतिराबबन्ध दाम ग्रीवास्वविमोक्ष्यं यत् ।

तत्ते वि ध्याभ्यायुषे वर्धसे बलायादीमदमन्नवृद्धिः प्रसूतः ॥ ३९ ॥

नमोऽस्तु ते निरृते तिग्मतेजोऽयस्मयान्विन्ता बन्धपाशान् ।

यमो मलयं पुनरित्त्वां ददाति तस्मै यमाय नमो अस्तु मृत्यवे ॥ ४० ॥

ॐ नमो यमाय पञ्चमलाप्रेताधिपतये ह्रीं मम शत्रून्मारय र शोषय र

ताऽय र भेद्य र छेद्य र दल र पथ र मथ र विध्वंसय र

ममामुकशत्रोः

सपरिवारं नाशय र कलङ्कं कृट् स्वाडा ॥ एत्यनेन यमराजं पूजयेत् । स सर्वान्

शत्रून्मारयति स सर्वशत्रुख्याटनं करोति स सर्वलोक जयतीति ॥ ४१ ॥

॥ १० ॥

यदि कश्चिदनर्थविदो ज्ञात्वा प्रमादाद्वा लोभाद्वा यः प्रयोगं कुरुते विपरीतकृत्वमागभवति पञ्चत्वमाप्नोति स वातुलो
भवति ॥ १ ॥

अथर्ववेदोक्तः पिप्पलादशौनकीशाभाध्यापको पाराशरगोत्रोत्पन्नब्राह्मणो वा

कुब्जिकोपासकस्विरात्र्युपोषितः प्राङ्मुष्णो वाग्यतो बर्हिष्युपविश्य सडसं कृत्वावर्तयेत्सिध्यन्त्यस्यार्था सर्वकर्माणि
सर्वप्रयोगादीनि ।

वश्यं विद्वेषणं यैव मारणं मोहनं तथा ॥ २ ॥

य अेवं वेद मडाकुब्जिकारडस्योपनिषत्सर्वोपनिषत्सारतत्त्वार्थं वेद । स सर्वकाणि करोति परसेनास्तम्भनं करोति
परसेनान्विद्रावयति शोषयति मारयति

मोडयति स्तम्भयति य अेवं वेद ॥ ३ ॥

મ્સસ્

કૃતે પૂર્વામ્નાયોધ્વામ્નાયોપાસનં કુર્યાત્ । ત્રેતાયાં દક્ષિણોત્તરામ્નાયોપાસનં કુર્યાત્ । દ્વાપરેઽધામ્નાયોપાસનં કલૌ
પશ્ચિમામ્નાયોપાસનં કુર્યાત્ ॥ ૪ ॥

મહાકુબ્જિકે પશ્ચિમામ્નાયેશ્ચરિ સર્વભૂતેશ્ચરિ મહાવિદ્યેશ્ચરિ દેવિ શરણં ત્વાહમાગતો દૌર્ભાગ્ય મે જહિ સૌભાગ્યવતિ
સર્વસૌભાગ્યં મે દેહિ ધનવતિ ધનં મે દેહિ

યશસ્વતિ યશો મે દેહિ પુત્રવતિ પુત્રપૌત્રાન્મે દેહિ સર્વવતિ સર્વાન્મે કામાન્મે
દેહિ ॥ ૫ ॥

ઇતિ મન્ત્રેણ કુબ્જિકાં પ્રણમ્ય ભૌમાષ્ટમ્યાં મહાનિશાર્ધે શ્મશાને ગત્વા પ્રેતાસનોપવિશ્ય કપાલપાત્રં ઘૃતપૂરિતં
ષટ્કોણાષ્ટકોણં ચતુરસ્રં કૃત્વા પૂર્ણપાત્રં સંસ્થાપ્ય

વીરનાડ્યેન ષોડશતન્તુભિર્વર્તિકાં કૃત્વા પશ્ચિમાભિમુખં દીપ પ્રજ્વાલ્યાહોરાત્રપર્યન્તં “અમુકં મે વશમાનય ઐં હસ્કે
આં હ્રીં કોં શક્કે ઓં” ઇતિ

શતમષ્ટોત્તરસહસ્રં સનપાત્રત્યક્ષં કુબ્જિકાદર્શનં કરોતિ ત્રૈલોક્યં વશમાનયતિ
ય એવં વેદેતિ મહાકુબ્જિકાપૂજનોપનિષત્ ॥ ૬ ॥

॥ ૧૧ ॥

કાલિકા ચ મહાકુબ્જા તારાપિ કુબ્જિકા સ્મૃતા ।

ષોડશી સિદ્ધિકુબ્જા ચ કુબ્જિકા ભુવનેશ્વરી ॥ ૧ ॥

કુબ્જા ભૈરવી વિખ્યાતા કુબ્જિકા છિન્નમસ્તકા ।

ધૂમાવતી સ્મૃતા કુબ્જા કુબ્જિકા બગલામુખી ।

માતઙ્ગી વીરકુબ્જા ચ કુબ્જિકા કમલાપરા ॥ ૨ ॥

પૂર્વામ્નાયેશ્વરી કુબ્જા પશ્ચિમામ્નાયસ્વરૂપિણી ।

ઉત્તરામ્નાયેશ્વરી કુબ્જા દક્ષિણામ્નાયસ્વરૂપિણી ॥ ૩ ॥

અધામ્નાયેશ્વરી કુબ્જા મહોમ્નિઆયસ્વરૂપિણી ।

ષસિંહાસનગા કુબ્જા રત્નસિંહાસનસ્થિતા ॥ ૪ ॥

બ્રહ્માણીસહિતો બ્રહ્મા માહેશીસહિતઃ શિવઃ ।

વૈષ્ણવીસહિતો વિષ્ણુઃ કુબ્જિકાં સમુપાસતે ॥ ૫ ॥

કાલિકાધા મહાદશવિદ્યાઃ કુબ્જિકાપૂજાયન્નરાજોપરિ બાહ્યાદિક્રમેણ ષટ્કોણે

બિન્દુચક્રે ગુરૂપદિષ્ટમાર્ગેણ યજેત્ । દ્વારદેવતા હ્યાદૌ સમ્પૂજ્ય તતોઽષ્ટકોણદેવતાં

યજેદિતિ ॥ ૬ ॥

कालिका मडोत्रतारां षोडशी भुवनेश्वरी भैरवी प्रयाङ्गोत्रयण्डिका धूमावती मातङ्गी बगलामुष्ठी श्रीसिद्धिलक्ष्मी
यथाक्रमेणोक्तमन्त्रेण यजेत् । श्रीसिद्धिलक्ष्म्या

मडानवाणामूलेन श्रीसिद्धिलक्ष्मी यजेत् । भिन्दुयङ्कराजोपरि श्रीसिद्धिलक्ष्मी

मडाषोडशोपचारैः प्रपूजयेत् । कालिकोत्रताराः प्रयाङ्गयण्डिका त्रिकोणे स । म्पूजयेत् । द्वाविंशत्यक्षरेण
मडाकालिकां यजेत् । पश्चिमादिक्रमेण षट्कोणयुक्ते

षोडशीभुवनेश्वरीभैरवीधूमावतीमातङ्गीबगलामुष्ठीर्यजेत् । तारां त्र्यक्षरेण भुवनेश्वरीं ष्येकाक्षरेण
त्रैतन्यभैरव्या मडाषट्कटमडामन्त्रराजेन धूमावती सप्ताक्षरेण

मातङ्गी मडाष्टाक्षरेण षट्त्रिंशतिरक्षरीमडाब्रह्मास्त्रमन्त्रराजेन बगलामुष्ठीं यजेत् । पश्चिमादिवामावर्तनं तद्यन्त्रं
तस्यक्रमेण यथोक्तक्रमेण कुब्जिका यजेत् ।

मडानिशार्धं मडापञ्चमकारेण सर्वदा प्रपूजयेदिति ॥ ७ ॥

शास्त्रेषु दिव्यब्रह्मचारी रात्रौ नञः सदा मैथुनासक्तो मधुनासक्तो मनसा
जपपूजादिनियमो योषितां प्रियकरो भगोदकेन तर्पणं योनिक्षतेन तोयेन तर्पणं
तेनैव पूजनं सर्वदा कुब्जिकारूपमात्मानं विभाव्य मडार्धपात्रं संस्थाप्य मडायन्त्रं
प्रपूज्य मडाशङ्खमालया शतमद्योत्तरं साध्य तर्प्य समर्प्य लेख्ययोष्यपेयात्मक
भक्ष्यभोजयमाचरेदिति ॥ ८ ॥

अथ यः कियते कुब्जिकाराधनं स

नक्षत्राणां यथा सोमो ज्योतिषामिव भास्करः ।

भाति सर्वेषु लोकेष्विति ॥ ९ ॥

यक्षुषो हते मनसो हते ब्रह्मणो हते तपसश्च हते ॥ १० ॥

तं त्वा प्रपद्ये तं त्वा प्रविशामि

सर्वगुः सर्वपुरुषः सर्वात्मा सर्वतनूः सः सः यन्मेऽस्ति तेन ॥ ११ ॥

स सर्वात्मा स सर्वभूतात्मा स ज्ञानात्मा स विश्वात्मा स परमात्मा स अन्तरात्मा स अन्तरान्तरात्मा स शुवात्मा
स देवात्मा स वेदात्मा स लोकात्मा

स परब्रह्मात्मा स ज्योतिरुपात्मा स सर्वव्यापिपुरुषो भवति । स साक्षिमात्रोऽवतिष्ठति स पुण्यपापैर्न लिप्यते
। यन्त्र नादुःखं सुखं शान्तं नित्यानन्द

ब्रह्मादिवन्दितं निर्वाणं लब्ध्वा पुनरावर्तति ॥ १२ ॥

मडापूर्णाभिषेकं कृत्वा कुब्जिकोपासनं कुर्यान्नो येद्वातुलो भवति पञ्चत्वं प्रा
पोत्येवं वेद ।

पूर्णात्पूर्णाभिमुञ्जति पूर्णं पूर्णं सिध्यते ।

स सर्वमन्त्रोपदेशं गृहीयात् । केचिच्छिदाचार्यमुपेन सौर्यं गाणपत्यं शैवं वैष्णवं
शक्तिमन्त्रं वेदोक्तमन्त्रं नवग्रहमन्त्रमष्टाविंशतिनक्षत्रमन्त्रं सर्वमन्त्रं गृहीयात्तस्य
सर्वयन्त्रपूजनेऽप्यधिकारः स सर्वतन्त्राध्यापको भवति ॥ १३ ॥

सत्यं बृहदृतमुग्रं दीक्षा तपो ब्रह्म यज्ञः पृथिवीं धारयन्ति ॥ १४ ॥

यदभिवदति दीक्षामुपैति यदुदकं याचत्यपः प्रणयति ॥ १५ ॥

या अेव यज्ञ आपः प्राणीयन्ते ता अेव ताः ॥ १६ ॥

यत्तर्पणमाहरन्ति य अेवाग्निषोमीयः पशुर्बध्यते स अेव सः ॥ १७ ॥

अेतद्वा उ स्वादीयो यदधिगवं क्षीरं वा मांसं वा तदेव नाश्रीयात् ॥ १८ ॥

श्रियं य वा अेष संविदं य गृडाणामश्नाति यः पूर्वोऽतिथेरनाति ॥ १९ ॥

अशितावत्यतिथावश्रीयाद्यज्ञस्य सात्मत्वाय यज्ञस्याविच्छेदाय तद्गतम् ॥ २० ॥

ब्राह्मणो जज्ञे प्रथमो दशशीर्षो दशास्यः ।

स सोमं प्रथमः पपौ स यकारारसं विषम ॥ २१ ॥

अभि प्रेडि दक्षिणतो भवा नोऽथा वृत्राणि जड्धनाव भूरि ।

जुडोमि ते धरुणं मध्यो अग्रमुभावपांशु प्रथमा पिबाव ॥ २२ ॥

यस्य पिता पितामहः सोमं न पिबति स पशुत्वं प्राप्नोति य अेवं वेद

महाकुब्जिकापूजनतत्त्वोपनिषत् ॥ २३ ॥

॥ १२ ॥

अथ महाकालिकां व्याख्यास्यामः ॥ कामरेडुन्दिरासमश्तिरुपिणीमेतत्तिगुणितामादौ । तदनु कूर्यद्वयम् । कूर्यबीजं
तु व्योमषष्ठस्वरबिन्दुमेलनरूपम् । तदेव

द्विरुच्चार्य । भुवनाद्वयम् । भुवना तु व्योमभज्वलनेन्दिराकलाबिन्दुमेलनरूपा ।

तद्वयम् । दक्षिणा कालिका येत्यभिमुभगता । तदनु बीजसप्तकमुच्चार्य बृहद्भानुजायामुद्धरेत् । स तु शिवमयो
भवेत् । स तु सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् ।

गतिस्तस्यास्तीति । नान्यस्य गतिरस्तीति । स तु वागीश्वरः स तु नारीश्वरः

स तु देवेश्वरः स तु लोकेश्वरः स तु सर्वेश्वर इति ॥ १ ॥

भैरवोऽस्य ऋषिः प्रोक्त उष्षिण्कण्ठ उदाहृतः ।

दृदिस्था य महाविद्या कालिका गुह्यकालिका ॥ २ ॥

काली करावी य मनोजवा य सुलोहिता या य सुधूम्रवर्णा ।

स्कृदिङ्गिनी विश्वरुची य देवी लेलायमाना धृति सप्त जिह्वाः ॥ ३ ॥

अभिनवजलदसङ्काशामुन्नतस्तनी कुटिलदंष्ट्रा शवासना कालिका ध्येया । त्रि

कोषां त्रिकोषां नवकोषां पद्मम् । तस्मिन्देवीं सर्वाङ्गेनाभ्यर्च्य पञ्चमडामकारेण

रात्रौ सर्वदा यजेदिति ॥ ४ ॥

शुवन्मुक्तः स विज्ञेयो यः स्मरेत्कालिकां पराम् ॥ ५ ॥

पञ्चमकारेण भुक्तिमुक्तिवित्पुत्रपशुकीर्तिज्ञानैश्वर्यवान्भवति य अवे वेदेति मडाकुञ्जिकोपनिषत् ॥ ६ ॥

॥ १३ ॥

अथ मडोग्रतारां व्याख्यास्यामः ॥ प्रथमं वेदादिबीजम् । द्वितीयं त्रपाबीजम् ।

तृतीयं ङोघबीजमिति ॥ १ ॥

वागाधां डमवाधां कामाधां वा जगत्तारिणीमेतां यो विन्द्यात्स वागीशो

भवति सर्वश्रवणो भवति सर्वा सम्पदमीष्टे ॥ २ ॥

शुद्धा निष्कलां त्रिवर्णपूतां यो जनाति स पाप्मानं तरति स ब्रह्मलत्यां

तरति स वीरलत्यां तरति स भ्रूणलत्यां तरति स मृत्यु तरति । मुक्तिं लभते

गर्भजन्मजरामरणतापत्रयात्मकं दुःखं तरति ॥ ३ ॥

य अेतां भुवनाधां स्मरति चिन्तयति धारयति गुरुमुपास्ते स यत्तुर्वर्गङ्गलभाग्भवति ॥ ४ ॥

यो मडायीनङ्गमेण लतागाढे मडाशङ्गमालया लक्ष्ममावर्तयति स विश्वाधीशो

भवति स सर्वविद्यावान्भवति स ब्रह्मधामवान्भवति स निर्लेपो निष्कलो द्वन्द्ववर्जितो विगतज्वर

आसन्तत्त्वविषयो अमृतत्वपदमश्रुते स निर्वाणपदमाप्नोति ॥ ५ ॥

पूजास्थानमस्या अन्तः षट्कोणमष्टदलं भूपुरमिति । षट्कोणेषु षडङ्ग मध्ये ताराभष्टपत्ते योगिन्यः ॥ ६ ॥

योगिन्यो यथा ।

मडाकाल्यथ रुद्राणी उग्रा भीमा तथैव य ।

घोरा य भ्रामरी यैव मडारान्निश्च सप्तमी ।

भैरवी याष्टमी प्रोक्ता योगिनीस्ताश्च पूजयेत् ॥ ७ ॥

इत्थं यो भजते देवीं स भवेत्कल्पपादपः ।

सर्वकाममवाप्नोति प्राप्नोति परमं पदम् । ॐ तत्सत् ॥ ८ ॥

छमामधीयानस्तर्क आगमपुराणकाव्यदिव्यौषधीशो भवति स सर्वमन्त्रज्ञापको भवति स सर्वयन्त्रपूजको भवति स सर्वदेवसमो भवति स सर्वदेवसमो भवति
य अवेवं वेद कुब्जिकाराधनकमतत्वोपनिषत् ॥ ८ ॥

॥ १४ ॥

अथ राजराजेश्वर्या मडाषोडशाहोमन्त्रोद्धारं व्याख्यास्यामः ॥ प्रथमं मडालक्ष्मीबीजम् । मडालक्ष्मीबीजं तु कुलकौलिनी विश्वतोमुष्यारुढं मायास्वरभूषितं कलाकुब्जिकाभूषितम् । श्रीबीजम् । द्वितीयं भुवनेश्वरीबीजम् । भुवनेश्वरीबीजं तु परात्मा व्यापकारुढं बिन्दुमालिनीभूषितं कलाकुब्जिकायुतम् । भुवनेश्वरीबीजम् । तृतीयं कामराजम् । कामराजं तु मडाकाली मांसारुढं मोडिनीभूषितं कलाकुब्जिकायुतम् । कामराजम् । यतुर्थं वाग्भवम् । वाग्भवं तु ज्ञानामृता व्योमरुपीभूषितं कलाकुब्जिकायुतम् । वाग्भवम् । पञ्चमं शक्तिबीजम् । शक्तिबीजं तु जगबीजं ज्वालामालिनीभूषितं कलामृतावर्षणीयुतम् । शक्तिबीजम् । षष्ठं वेदादिबीजम् । वेदादिबीजं तु पश्चिमास्यः पूर्णिमाभूषितं कलाकुब्जिकायुतम् । वेदादिबीजम् । सप्तमं ज्येष्ठं लज्जाबीजं श्रीबीजं समुख्यार्थं । त्रिकूटात्मा मडापञ्चदशाक्षरी नवमं दशमैकादशमं बीजं भवति । पञ्चदशाक्षरी तु मडाकालः कुण्डली पावकः पिनाकीशः । समुख्यार्थं भुवनाबीजं पठेत् । परात्मापरमात्मानडाकालीयैतन्ववेदास्त्रकूटं पठित्वा मायाबीजं पठेत् । नीलकण्ठः स्थाणुः कोधीशो बीजात्मा लज्जाबीजम् । द्वादशमं शक्तिबीजम् । त्रयोदशमं यतुर्दशमं वाग्भवं मन्मथाप्यम् । पञ्चदशमं भुवनेश्वरीबीजम् । लक्ष्मीबीजं षोडशमम् ॥ १ ॥

अेषा मडात्रिपुरेश्वर्या मडाषोडशाहोमन्त्रराज यो जनाति स सादेडसारौघ्यसायुज्यसालीनत्वं प्राप्नोति स निर्वाणेशो भवति स सर्वसाम्राज्यवान्भवति स चित्तानाकर्षयति स ज्जुवानाकर्षयति स नामाकर्षयति स बुध्यानाकर्षयति स धैर्यानाकर्षयति स रुपानाकर्षयति स प्राणानाकर्षयति स देवानाकर्षयति स । लोकानाकर्षयति स सर्वानाकर्षयति ॥ २ ॥

ऋषिश्च दक्षिणामूर्तिः पश्चिन्दस्तु सम्मुषे । देवता य मडाविधा षोडशी त्रिपुरेश्वरी ॥ ३ ॥

बीजं य वाग्भवं प्रोक्तं शक्तिश्च शक्तिबीजकम् । कामराज मडाबीजं कीलके विनियोजयेत् ॥ ४ ॥

पूजास्थानमस्या भिन्दुस्त्रिकोणमष्टकोणं दशकोणं दशकोणं मनुकोणमष्टपत्तं षोडशपत्तं वृत्त्रयं
सन्ध्यावृत्तैरिशोभायम् । मडाश्रीयङ्कराजं सर्वयन्त्रोत्तम
भोक्षद्वारं ब्रह्माण्डाकाररूपं भूगोलयङ्कं श्रीयङ्कम् । यः श्रीयङ्कं वेत्ति स सर्वं
वेत्तीति ॥ ५ ॥

आधारनवकं मुद्राशक्तयः । पृथिव्यभेजवाय्वाकाशशब्दस्पर्शरसरूपगन्धवाक्पाणिपादपायुपस्थमनोविकाराः
कामाकर्षिण्याद्यः षोडशशक्तयः । वयनादानगमनविसर्गानन्दानोपादानोपेक्षाभ्यनुद्ध्यो अनङ्गकुसुमाद्यष्टौ ।
कामकोधलोभमोहमदमात्सर्यपुण्यपापमया ब्राह्मयाद्यष्टशक्तयः । अलम्बुसा कुलूर्विश्वोदरी
वारुणी उस्तिनी गान्धारी यशोवती पयस्विनी पूषा शङ्भिनी सरस्वती धडा
पिङ्गला सुषुम्ना येति यतुर्दश नाज्यः सर्वसङ्घोभण्यादि यतुर्दशशक्तयः । प्राणोपायानोदानसमाननागदूर्भङ्कलासदेवदत्तध
दश वायवः सर्वसिद्धिप्रदा देव्यो बर्हिर्दशारगा देवताः । अतद्वायुदशसंसर्गोपाधिभेदेन रेयङ्कः
पोषकः शोषको दाडकः प्लावकः प्राणमुष्यत्वेन पञ्चया जठराग्निर्भवति । सरिको डारिको क्षोभको जृम्भक मोडक
धति नागप्राधान्येन पञ्चविधास्ते मनुष्याणां
देहगाः । भक्ष्यभोज्ययोष्यलेख्यपेयात्मकं पञ्चविधमन्नं पाययन्ति । अतद्दश वडिकलाः सर्वज्ञाद्या अन्तर्दशारगा
देवताः । शीतोष्णसुभृद्भेच्छासत्त्वरजस्तमोगुणान्विता वशिनीवाग्देवताद्यष्टशक्तयः । शब्दादिपञ्चतन्मात्राः
पञ्चपुष्पभाषाः ।
मन धक्षुधनुः । रागः पाशः । द्वेष अङ्कुशः । अव्यक्ताडकारमडत्तत्वमिति । कामेश्वरीवजेश्वरीभगमालिन्योऽन्तस्त्रिकोणगा
देवताः । शुद्धा निरुपाधिका सा
य देवी कामेश्वरी । सदानन्दधनः स्वात्मैव परदेवता । अतस्य सर्वस्य विमर्शः
अनन्यचित्तत्वेन य सिद्धिः । भावनायाः क्रिया उपचारः कर्तव्यमकर्तव्यमुपासितव्यमिति य अवेवं वेद
कुब्जिकापूजनोपनिषत् ॥ ६ ॥

॥ १५ ॥

अथ भुवनेश्वरी व्याख्यास्यामः ॥ प्राणेशः प्रकृत्याड्डं भिन्दुमालिनीभूषितं
कलाकुब्जिकायुतम् ॥ १ ॥

मडाभुवनेश्वर्या मडामन्त्रैकाक्षरमन्त्रराजं यो जानाति स त्रैलोक्याधीशो भवति
स सकलसाम्राज्येश्वरो भवति ॥ २ ॥

पूजास्थानमस्या अन्तःषट्कोणमष्टदलं षोडशदलं भूपुरमिति ॥ ३ ॥

श्रीभुवनेश्वर्या पूजायन्त्रराजं यो जानाति स सर्वेश्वर्यान्भवति भेद्यत्वं प्राप्रोत्येवं वेद मडाकुब्जिकाध्यानतत्त्वोपनिषत्
॥ ४ ॥

॥ १६ ॥

अथ चैतन्यभैरवीं मडामन्नपूर्णांश्वरी भैरवीं व्याख्यास्यामः ॥ प्रथमं चैतन्येश्वरी त्रिपुरसुन्दर्यारुढं माडेश्वरीभूषितं
कलामृताकर्षणीयुतं प्रथमम् । द्वितीयं
नीलकण्ठं मडाकालं पिनाकीशं समुख्यार्थं मायाभीजम् । ततोऽम्बिकापति वृकोदरी दीपारुढं ज्वालामालिनीभूषितं
कलाकुब्जिकामेलनं क्वचित्सुन्दरीयुतम् ।
चैतन्यभैरव्या मडामन्त्रराजम् ॥ १ ॥

द्रीं नमो भगवतीति माडेश्वरी पदं पुनः ।
अन्नपूर्णे षयुगलं वागीशत्वप्रदं परम ॥ २ ॥

त्रिकोणं बिन्दुयुक्तं तु दलवेदसमन्वितम् ।
वसुपत्तुं षोडशाब्जं भूपुरं द्वारभूषितम् ॥ ३ ॥

छदं यन्त्रं यन्त्रराजं सर्वदेवैः प्रपूजितम् ।
आलाभैरवीविद्यापि औं क्लीं सौः त्र्यक्षरी परा ॥ ४ ॥

रात्रौ ताम्बूलपूर्णांभुषं कृत्वा साधकसत्तमः ।
लक्ष्मिकमनुजस्या स कैवल्यं पदमश्नुतेति ॥

य अेवं वेद मडाकुब्जिकोपासनोपनिषत् ॥ ५ ॥

॥ १७ ॥

अथ प्रयण्डोत्ररुपां कर्तृकपाललडस्तां प्रत्यालीढपदा विपरीतासनस्था स्वमुण्डधरां ललज्जिह्वां मडाघोरां
डाडिनीवर्णिनीसखितां मडाछिन्नमस्तां व्याख्यास्यामः ॥ १ ॥

प्रथमं मडालक्ष्मीभीजम् । मडालक्ष्मीभीजं तु विष्कुलिङ्गिनी विश्वमुष्यारुढं बिन्दुमालिनीभूषितं
कलामृताकर्षणीयुतम् । मडालक्ष्मीभीजम् । द्वितीयं
मनोभवभीजम् । मनोभवभीजं तु मडाकाली धरारुढं गोविन्दस्वरभूषितं कलाकलानिधियुतम् । मनोभवभीजम्
। तृतीयं त्रपाभीजम् । त्रपाभीजं तु प्राणेशो
वेदकण्ठारुढं तूर्यस्वरभूषितं कलाकुब्जिकायुतम् । त्रपाभीजम् । यतुर्थं वाग्भवम् । वाग्भवं तु सङ्घर्षणः
कलाचेतनभूषितम् । वाग्भवं समुख्यार्थं वज्रवैरोयनीये
पठित्वा भुवनाद्भयम् । ततोऽस्त्रभीजम् । ततः शक्तिर्वरेण्ययुतं प्रयण्डस्वरभूषितं
परमात्मा विनायकभूषितम् ॥ २ ॥

मडामन्त्रराजं समदशाक्षरी यो जनाति स समद्वीपेश्वरो भवति स त्रिलोकेश्वरो
भवति स देवेन्द्रो भवति स प्रयण्डोग्रछिन्नमस्ताप्रत्यक्षदेवतादर्शनं करोति स
छिन्नमस्तास्वयुपो भवति स सर्वदृष्टान्मारयति शोषयति स्तम्भयति शृम्भयति
स यतुर्दशभुवनाधीशो भवति ॥ ३ ॥

ज्वलस्थितामध्यसंस्था मदाधूर्णितलोचनाम् ।
विद्युत्कोटिप्रतीकाशां दाडिमीकुसुमोपमाम् ।
अवं ध्यात्वा यजेच्छिन्नां घोररुपां दिगम्बराम् ॥ ४ ॥

पूजास्थानमस्या अन्तः क्रोधभीजं विलिप्य ततस्त्रिकोणं द्वारत्रयभूषितं वृत्तत्रयं
त्रिकोणं संलिप्य वसुपत्नू भूपुरम् ॥ ५ ॥

प्रयण्डोग्रयण्डिकामडाछिन्नमस्तापुजायन्त्रराजं यो जनाति नित्यं योऽर्थयति
योपासनं सर्वदा करोति स्वशिष्यायां यो धारयति स ब्रह्मत्वं प्राप्नोति स
विष्णुत्वं प्राप्नोति स रुद्रत्वं प्राप्नोति स ब्रह्मसमो भूत्वा सर्वान्देवान्सर्वाल्लोकान्सर्वात्मानं संसृजति विष्णुसमो
भूत्वा स सर्वान्देवान्सर्वाल्लोकान्सर्वात्मानम् ।
प्रतिपालयति स रुद्रसमो भूत्वा सर्वान्देवान्सर्वाल्लोकान्सर्वात्मानं जगत्स्थावरजङ्गमं भूतं भवद्भविष्यत्सर्वं
संभारयति स सर्वशास्त्रार्थं जनाति स वेदार्थं
करोति स सर्वशास्त्राध्यापको भवति न्यायमीमांसासाङ्ख्यपातञ्जलव्याकरणवेदागमज्योतिषधर्मशास्त्रार्थं
जनाति स आयुर्वेदधनुर्वेदगान्धर्ववेदार्थशास्त्रं
जनाति स सकलशास्त्रार्थं जनाति य अवं वेद ॥ ६ ॥

मडाभूतदिनार्धरात्रौ गत्वा श्मशाने निर्जने मडोग्रपीठालये बीजेन स्नात्वा
प्रयण्डयण्डिका ध्यात्वा पीत्वा भुक्त्वा नत्वा स्मृत्वा प्रयण्डोग्रयण्डिकाछिन्नमस्तापुजायकराजं पश्चिमाभिमुखं
संस्थाप्य मडापञ्चमकारैः सम्पूज्य विधिवत्सन्तर्ष्यं जप्य समर्थं मडामांसं मधुनाभिधारितं साज्यं रक्तयन्तं
रक्तोत्पलसलस्रं
करवीरसलस्रं जुडयात् । शक्ति सन्तोष्य पञ्चमं कृत्वा स्वरेतसा छिन्नमस्तां
सन्तर्ष्यं कुण्डगोलोद्भवेन स्वयम्भूपुष्पेन सर्वदा यजेत् ॥ ७ ॥

स नवद्वीपेश्वरो भवति स मडाराजराजेश्वरो भवति स यतुर्दशभुवनाधीशो
भवति स मडाकविर्भवति स मडाकवीन्द्रेश्वरो भवति य अवं वेद मडाकुञ्जिकापूजनोपनिषत् ॥ ८ ॥

॥ १८ ॥

अथ धूमावती व्याख्यास्यामः ॥ प्रथमं वक्रतुण्डं मडाविद्येश्वरीभूषितं कलाकुब्जिकायुतम् । ततः शब्दात्मा
कुब्जस्वरभूषितम् । तृतीयं वैष्णुण्डं पितामहभूषितम् ।
यतुर्थं वरोण्यम् । पञ्चमं वाराडी सर्वेश्वरी मोहिनीभूषितम् । आगमः प्रमत्तः
शरीराकर्षणीसंयुतम् ॥ १ ॥

मडाधूमावती यो जानाति स सर्वसौभाग्यारोग्यधनधान्यपुत्रपशुकीर्तिज्ञानेश्वर्यवान्भवति स त्रैलोक्यं जयति स
रुद्रत्वं प्राप्नोत्येवं वेद ॥ २ ॥

पूजायन्त्रमस्या अन्तःषट्कोणं वसुपत्तं भूपुरम् ॥ ३ ॥

धूमावत्याः पूजायङ्कराज श्मशाने नररक्तेन विलिप्य मडाशकोपरि मडापञ्चमकारैः पञ्चोपचारैः स्वयम्भूकुसुमैः
समभ्याक्षमालया नियमेन यो
लक्षमावर्तयति स ब्रह्मादिमारणं करोति स सर्वान् शत्रून्मारयत्युच्ययाटयति
स्तम्भयति द्वेषयति षट्प्रयोगसिद्धिभागभवति स भेद्यत्वं प्राप्नोत्येवं वेद मडाकुब्जिकार्यनतत्वामृतसारोपनिषत्
॥ ४ ॥

॥ १९ ॥

अथ मडाब्रह्मास्त्रविधा षट्द्विशतिरत्नाक्षरी मडापीताम्बरा पीतसिंहासनस्था
पीतगन्धानुलेपना पीतपुष्पाञ्जलिरता स्वर्णालङ्कारभूषिता मडापीतवर्णा पीताम्बरा ब्रह्मास्त्रविधा ।
मडाभगलामुष्याः षट्द्विशतिरत्नाक्षरी व्याख्यास्यामः ॥ १ ॥

प्रथमं वेदादिबीजम् । वेदादिबीजं तु ज्वालामालिनी कामकलावृषध्वजभूषितम् । वेदादिबीजं प्रथमम् । द्वितीयं
स्थिरमायाबीजम् । स्थिरमायाबीजं तु
परमात्मा व्यापकाङ्कं बिन्दुमालिनीभूषितं कलामृताकर्षणीयुतं समुच्चार्य कपर्दिनी [॥ १] पिनाडीशः
काशीश्वरभूषितं पुरुषोत्तमः शत्रुघ्नस्वरभूषितं कपाली
परापरभूषितं दुर्गात्तारिणी सागरः शिरसि वडूयाङ्कं योगिनी मोहिनीभूषितं
परमेष्ठी भेद्यरीभूषितं भगमालिनीयुतं शब्दात्मा विघ्नराजभूषितं पूर्णिमायुतं
नर्तकः

ः सुरान्तकस्वरभूषितं यतुर्मूर्तिस्वप्नपिण्यमृताकर्षणीयुतं वैकुण्ठः षड्भूस्वरभूषितं प्रयाणः कुब्जिकाभूषितं
सडजाषाढी कुब्जिकाभूषितं विश्वमूर्तिः
सङ्कर्षणश्चतुराननं नेपालस्वरभूषितं प्राणेशं वारुणीयुतं काशीश्वरभूषितं कुब्जिकायुतं मडाकालं मडामायाभूषितं
व्यापकं सुमुपेश्वरी मडाकाली परापरभूषितं

परायणः प्रकाशं पठित्वा बुद्धिं नाशय छत्युच्चार्य स्थिरमायां पुनः प्रणव
स्वादान्ते य योजयेत् ॥ २ ॥

मडाभगवामुभ्याः षट्त्रिंशतिरत्नाक्षरी यो जानाति स शत्रुसेनास्तम्भनं करोति
स देवान्स्तम्भयति स लोकांस्तम्भयति स सोमं स्तम्भयति स सूर्यं स्तम्भयति
स सर्वं जयति ॥ ३ ॥

पूजायन्त्रमस्या बिन्दुस्त्रिकोणं षट्कोणं वृत्तं वसुपत्तुं यतुःरशोभितं ब्रह्मास्त्रयन्त्रराजं भवति ॥ ४ ॥
योऽर्चयति स सर्वदेवपूज्यो भवति स सर्वदेवसमो भवति य अेवं वेद
मडाकुब्जिकापूजनतत्त्वामृतोपनिषत् ॥ ५ ॥

॥ २० ॥

अथ राजमातङ्गिनी नीलोत्पलनिभां नीलवस्त्रपरीधानां नीलगन्धानुलेपनां
नीलसिंहासनस्थां नीलशुकुडस्तां नीलाभरणाभूषितां मडानीला सर्व विद्याराज्ञी
मडामातङ्गी व्याख्यास्यामः ॥ १ ॥

प्रथमं वेदादिबीजम् । द्वितीयं त्रिपाबीजम् । तृतीयं कामराजं पठित्वा
मातङ्गिनी समुच्चार्य कृत्स्वादान्तेऽपि योजयेत् ॥ २ ॥

मडामातङ्गी योऽर्चयति स्मरति धारयति गुरुमुपास्ते स सर्वसाम्राज्यवान्भवति
स यतुर्वर्गकृलभाग्भवति य अेवं वेद ॥ ३ ॥

पूजायक बिन्दुस्त्रिकोणं वसुपत्तुं षोडशाब्जं यतुर्धारिणीम् ॥ ४ ॥

राजमातङ्गीमडाविद्येश्वर्याः पूजायन्त्रराजं यो जानाति स भेयरो भवति । मडानिशार्धे मडापञ्चमकारैः सर्वदा
यजेदिति वदन्ति ब्रह्मवादिनः शौनकाः ॥ ५ ॥

मेषमार्जाररक्तेन स्वयम्भुङ्क्षुमेन य ।

कुण्डगोलोद्भवैर्मासैर्मातङ्गीं सर्वदा यजेत् ॥ ६ ॥

अेवं योऽर्चयति स मडाराजेन्द्रो भवति स त्रैलोक्याधीशो भवति स ब्रह्मानन्दमयो भवति स ज्ञानानन्दमयो भवति
स तत्त्वानन्दमयो भवति स पूर्वानन्दमयो
भवति स सर्वानन्दमयो भवति स निर्वाणेश्वरो भवति स डैलासाधिपो भवति स
लोकाधिपो भवति स सर्वविद्याधिपो भवति य अेवं वेद मडाकुब्जिकोपनिषत् ॥ ७ ॥

॥ २१ ॥

अथ मडासिद्धिलक्ष्मी सर्व विद्येश्वरी मडासुभगां पञ्चाननां त्रिपञ्चायताक्षीं दशभुजां रत्नसिंहासनस्थां
रत्नाभरणभूषितां सर्वलक्षणसम्पन्नां सिद्धिलक्ष्मी व्याख्यास्यामः ॥ १ ॥

प्रथमं तारबीजम् । तारबीजं तु पश्चिमास्यः कुब्जिकाभूषितम् । तारबीजम् ।
द्वितीयं भुवनेश्वरीबीजम् । भुवनेश्वरबीजं तु चैतन्यं वेदकण्ठादृढं कामकलाभूषितं कलाकुब्जिकायुतम् ।
भुवनेश्वरीबीजम् । तृतीयं कोधबीजम् । कोधबीजं तु
परात्मा मडाविद्येश्वरीभूषितं कलाकुब्जिकायुतम् । कोधबीजम् । यत्तुर्थं प्राणेशः
पितामहभूषितं कलाकुब्जिकायुतम् । पञ्चमं रावबीजम् । रावबीजं तु प्रयागः
प्रकृत्यादृढं भगवतीभूषितं कलाकुब्जिकायुतम् । रावबीजम् । षष्ठं नृसिंहबीजम् ।
नृसिंहबीजं तु क्षेत्रपालः पश्चिमास्यस्वरभूषितं कलाकुब्जिकायुतम् । नृसिंहबीजम् । सप्तमं मडाङ्कुशबीजम्
। मडाङ्कुशबीजं तु मडाकालः सद्योजातस्वरभूषितं
कलाकुब्जिकायुतम् । मडाङ्कुशबीजम् । अष्टमं शब्दात्मा । नवमं मडाश्रवः
शरीराकर्षणीयुतम् । नवमम् ॥ २ ॥

श्रीसिद्धिलक्ष्म्या मडानवार्णमूलमन्त्रराज यो जानाति स सिद्धिलक्ष्मीस्वरूपो
भवति स नवद्वीपेश्वरो भवति स सर्वसिद्धिभाजभवति स मडादेवेन्द्रो भवति स
सर्वविद्येश्वरो भवति य अवे वेद ॥ ३ ॥

पूजायन्त्रमस्या अन्तस्त्रिकोणं बिन्दुयुक्तं बहिःषट्कोणं द्वादशदलं वसुदलं वीथीशोभाभूषितं द्वायत्तुष्टम् ॥ ४ ॥

श्रीसिद्धिलक्ष्म्या मडापूजायन्त्रराजं सर्वयन्त्रोत्तमं सर्वयन्त्रमयं मडासिद्धियन्त्रं
भोक्षद्वारं यद्योगिन्य उद्दिश्य निर्वाणमुपविशन्ति बाह्यादिक्रमेण कुब्जिकायन्त्रं
पूजयेत् । कराङ्गन्यासं कृत्वा द्वारदेवतां पूजयेत् । वामहस्तेन पूजनं वाममार्गोपासनं वामकरमालया सर्वदा
कुब्जिकामनुजपेत् । स्वशक्त्या युक्तो वा
कुलाष्टको यत्नतः शक्तिसहितः साधको सर्वदा कुब्जिकां यजेत् ॥ ५ ॥

ॐ स क ल वागूपिण्यै श्रीमडाकुब्जिकायै कनिष्ठाभ्यां नमः । ह्रीं स क
ल ब्रह्मवानपिण्यै श्रीब्रह्मककुब्जिकायै अनामिकाभ्यां नमः । क्लीं स क ल
विषगुवागूपिण्यै श्रीविषगुकुब्जिकार्यं मध्यमाभ्यां नमः । लृस्व्लै स क ल
रुद्रवामूपिण्यै श्रीसिद्धिकुब्जिकायै तर्जनीभ्यां नमः । यौं अघोरवागूपिण्यै
श्रीशमशानकुब्जिकाय कर्तलपृष्ठाभ्यां नमः ॥ अवे लृदयादिषु न्यासमायरेत् ॥

धन्द्र त्वेति मन्त्रेण मडेन्द्र मडागजराजैरावतं सम्पूज्य ॥ ७ ॥

येऽदृज्यनृजवेति मन्त्रेण यमं पूजयेत् ॥ ८ ॥

वरणो वारयेति मन्त्रेण वरुणमभ्यर्चयेत् ॥ ८ ॥

धन्वना गा मन्त्रेण कुबेरं पश्चिमादिवामावर्तेन यजेत् ॥ १० ॥

जथा विजया अपराजिता मोडिनी स्तम्बिनी जृम्बिनी सर्वाकर्षणी सर्वविद्राविणी पश्चिमादिवामावर्तेनाष्टकोणे
समभ्यर्च्य । डां डाडिनी रां राडिनी डां

डाडिनी का काडिनी शां शाडिनी वा लाडिनी षट्कोणेषु सम्पूज्य । ॐ गं

गङ्गायै ॐ यं यमुनायै ॐ सं सरस्वत्यै नमः । एति त्रिकोणयके यजेत् ॥ ११ ॥

मूलेन बिन्दुयकोपरि । ॐ श्रीं ऐं ङीं श्रीं मडाकुब्जेश्वराङ्गस्थायै श्रीकुलकुब्जिकायै नमो नमो । एत्यनेन कुब्जिकां
यजेत् ॥ पूर्वोक्तक्रमेण कालिका

तारा मडाषोडशी (सुवनेश्वरी लैरवी छिन्नमस्ता धूमावती बगलामुष्ठी मातङ्गी

श्रीसिद्धिलक्ष्मी पूर्वोक्तमन्त्रेण तत्तर्पणं त्रिकोणे तद्विधायन्त्रभावना कर्तव्यमिति । वदन्ति ब्रह्मवादिनः शौनकाः

॥ १२ ॥

विकल्पानामात्मनि विलयं डोमः । भावनाविषयानामभेदभावना तर्पणम् ।

एन्द्रियरूपपशुच्छेदनमनिन्धा सर्वजुवदया ब्राह्मणभोजनं सर्वं ऋत्विदं ब्रह्मानन्दमयं सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म उ
वा एदमग्र आसीत् । स्वयं त्वेकमेवात्मानं

ज्ञानं जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिध्यानं दक्षिणादानम् । पूर्वाब्रह्मैकरसानन्दरसाभिषेकम् ॥ १३ ॥

एवं मुहूर्तत्रितयं मुहूर्तं द्वितयं मुहूर्तकमात्रं कुब्जिकाभावनपरो जुवन्मुक्तो भवति । तस्य कुब्जिकात्मैक्यं सिद्धिः ।
चिन्तितकार्याध्ययत्नेन य सिध्यति । स

ब्रह्मा स शिवः सेन्द्रः सोऽग्निः सोऽक्षरः संराटस्वराटपुरुषो भवति स

सर्वदेवसभो भवति य एवं वेद मडाकुब्जिकापूजामृतोपनिषत् ॥ १४ ॥

॥ २२ ॥

एन्द्रः प्रजासिमपुच्छत् । डि मोडनं कथं त्रिजगद्दृशीकरणं केनोपायेन शत्रुसेनास्तम्भनं कथं दृन्दुभिविधानम् ॥ १ ॥

प्रोवाय भगवान्प्रजापतिः । पञ्चशताङ्गुलिप्रमाणोर्ध्वविस्तारं पञ्चशताङ्गुलिप्रमाणं

मध्यविस्तारं बालमुट्टुकोमलयर्मणं वा शृंगालयर्मणं वा संवेष्टनं कृत्वा श्मशाने

मडानिशार्धे गत्वा प्रत्यङ्गिरां वा रुद्रकुब्जिकां ध्यात्वा सङ्कल्पं कृत्वा पीत्वा

मेघसूक्तेन नरबलिदानं कुर्यात् ॥ २ ॥

उच्चैः? थो दृन्दुभिः सूक्तद्वयेन सम्पूज्य सलस्रक सम्भाष्य तर्प्य समर्प्य जवासुदसं

करवीरायुतं ज्वलन्वितायां जुहुयात् ॥ ३ ॥

પશ્ચિમાભિમુખે સ્થિત્વા ઉલૂકભૈરવં શૃંગાલભૈરવં કાકભૈરવં ગૃધ્રભૈરવં વેતાલભૈરવ
સંહારભૈરવં વિદ્રાવણભૈરવં મહોડીશભૈરવં પચ્ચમકારેણ પૂજયિત્વા પ્રાર્થયેત્ ॥ ૪ ॥

ખ ફટ જહિ મહાકૃત્યે વિઘ્નમાગ્નિસમપ્રભે ।

દેવીદેવિ મહાકુબ્જે મમ શત્રૂન્વિનાશય મમ શત્રૂન્વિનાશયો નમઃ ॥ ૫ ॥

પ્રત્યઙ્ગિરાસૂક્તગણેન દુન્દુભિવાદ્યં કુર્યાત્ । સ દુન્દુભિવાદ્યં શ્રુત્વા સર્વશત્રુસેનાઃ
પલાયતિ સ નિદ્રયા મોહયતિ મહાશૂરોઽપિ શિથિલો ભવતિ તસ્ય પરાજયો
ભવતિ ય એવં વેદ મહાદુન્દુભિવિધાનમ્ । સ સર્વશત્રુસેનાન્મારયતિ સ ત્રૈલોક્યં
જયતિ સ દેવલોક જયતિ સ મૃત્યુલોક જયતિ સ રુદ્રલોક જયતિ સ બ્રહ્મલોક
જયતિ સ વિષ્ણુલોક જયતિ સ ભૂલોક જયતિ સ ભુવલોક જયતિ સ સ્વલોક
જયતિ સ મહલોક જયતિ સ જનલોક જયતિ સ તપોલોક જયતિ સ સત્યલોક
જયતિ સ સર્વલોક જયતિ ય એવં વેદ મહાકુબ્જિકાપૂજનપ્રયોગોપનિષત્ ॥ ૬ ॥

॥ ૨૩ ॥

અથ મહામોહનં દેવમોહનં લોકમોહન રાજ્યમોહન શક્તિમોહનં સર્વમોહનં
વ્યાખ્યાસ્થામઃ ॥ ૧ ॥

મહાભૂતદિનાર્ધરાત્રૌ એકાકી સાધકો ગત્વા પશ્ચિમાભિમુખે સ્થિત્વા મહાકુબ્જિકાયન્નરાજમષ્ટગ-ધેન
મહાશઙ્ખોપરિ સંલિખ્ય શવાસનોપવિશ્ય મહાસમ્મોહનભૈરવં સ્વચ્છન્દભૈરવં વજ્રભૈરવં ભૂતભૈરવં કપાલભૈરવં
મહાકાલભૈરવં મહોન્મત્તભૈરવં મહાકાશભૈરવં પચ્ચામૃતેન પચ્ચમકારેણ સમ્પૂજ્ય મહાસવેન
સન્તાર્થ મેષમહિષબલિદાનં સમર્પ્ય કુમારી સમભ્યર્ચ્ય કુલશક્તિ સન્તોષ્ય
મૃદુકોમલાસનોપવિશ્ય દશમહાવિદ્યાસહિતાં મહાકુબ્જિકાં ચતુઃષષ્ટ્યુપચારેણ
પચ્ચમકારેણાભ્યર્ચ્ય ઇન્દ્રચિત્તાનિ મોહયતિ ॥ ૨ ॥

મહાત્રૈલોક્યમોહનસૂક્તમન્ત્રેણ મહાપ્રત્યઙ્ગિરાં વા મહાકુબ્જિકા સમ્પૂજ્ય મોહનસૂક્તમન્ત્રમયુતમેકં સઙ્ગપ્ય
વીરમુણ્ડપાત્રં મહાશવોપરિ સંસ્થાપ્ય પુષ્પવાસિતતૈવેન
સમ્પૂજ્ય વીરનાયેન ષોડશતન્તુભિર્વિર્તિકાં કૃત્વા પશ્ચિમાભિમુખં દીપ પ્રજ્વાલ્ય મોહનસૂક્તેનાભ્યર્ચ્ય મોહનસૂક્ત
સહસ્રૈક સઙ્ગપ્ય તલ્લજ્જલં લલાટે તિલક
કૃત્વા ॥ ૩ ॥

દેવલોક મોહયતિ સ સર્વલોક મોહયતિ સ બ્રહ્મલોક મોહયતિ સ રુદ્રલોક
મોહયતિ સ વિષ્ણુલોક મોહયતિ સ સર્વાન્દેવાન્મોહયતિ સ સર્વાલ્લોકાન્મોહયતિ
ય એવં વેદ કુબ્જિકાપૂજનતત્ત્વામૃતપ્રયોગબીજસાગરોપનિષત્ ॥ ૪ ॥

॥ २४ ॥

अथ ब्रह्मादिमारणं मडामारणप्रयोगं व्याख्यास्यामः ॥ १ ॥

तत्रासुरी मडाप्रत्यङ्गिरां यजेत् । भौमाष्टम्यां वामावास्यायां प्रयोगं कारयेत् ॥ २ ॥

पितृभूमौ मडानिशार्धं गत्वासुरी यके प्रथमेऽं किलेत्येकर्मन्त्रेणासुरीराजिका
रोपणं कृत्वा यतुर्दक्षिणं यत्तुर्दक्षिणं यत्तुर्दक्षिणं यत्तुर्दक्षिणं यत्तुर्दक्षिणं यत्तुर्दक्षिणं
वीराकर्षणं यत्तुर्दक्षिणं यत्तुर्दक्षिणं यत्तुर्दक्षिणं यत्तुर्दक्षिणं यत्तुर्दक्षिणं यत्तुर्दक्षिणं
पञ्चोपचारैः पञ्चमकारैः समभ्यर्च्य मडासवेन सन्तर्प्य मडाभांसं समर्प्य कुलसुन्दरी सन्तोष्य कुमारी सम्पूज्य
ऽशानां त्वेति सूक्तत्रयं यां कल्पयन्ति सूक्तत्रयं
सदस्रैक सञ्चय समल् ॥ ३ ॥

इत्वं भक्ष ज्वालाजिह्वे करालदंष्ट्र प्रत्यङ्गिरे क्षं ह्रीं नमः ॥ ४ ॥

ऽति विशत्यक्षरी । मडायन्त्रराजपुटितं वा प्रत्यङ्गिरासूक्तगणामन्त्रपुटितेन वा
शत्रुनामपुटितं शतमष्टोत्तरसदस्रं सम्प्राप्य समल् ॥ ५ ॥

अयं प्रतिसरो मणिर्वीरो वीराय बध्यते ।

वीर्यवान्सापन्नडा शूरवीरः परिपाणः सुभङ्गजः ॥

ऽत्यनेन कृष्णापराजितापुष्पाञ्जलिं दधात् ॥ ६ ॥

कुञ्जिका उपनिषद्

पञ्चे नमः सकलशत्रुसंघारिणि रुद्रकुञ्जिके ममामुकशत्रु सापरिवारं नाशय र

मारय र शोषय र लेदय र छेदय र विध्वंसय र पय र मथ र दल र ह्यै मडावीरकुञ्जिके उस्तै विपरीतकुञ्जिके ह्यै
संघारकुञ्जिके ह्यै

शत्रुशिरस्फोटनं कुरु कृत् स्वाडा ॥ ७ ॥

ऽत्यनेन ज्वलति चिताग्नौ सैन्धवं श्वेतसर्षपं लवणसूक्तेन डोमयेत्सदस्रक मडानिशायाम् ॥ ८ ॥

ऐकरात्रिप्रयोगेन ब्रह्मादिशत्रून्मारयति ।

समरान्निप्रयोगेन शत्रुपरिवारक्षयं करोति ॥ ९ ॥

यथा विधुद्धतो वृक्ष आ मूलादनुशुष्यति ।

अेवं सम्प्रति शुष्यतु यो मे पापं चिकीर्षति ॥

ऽत्यनेन सम्प्रार्थयेत् ।

ध्यात्वा कृष्णापराजितापुष्पाञ्जलिपञ्चकं दधात् ॥ १० ॥

કૃષ્ણવર્ણા બૃહદૂપા બૃહત્સ્કન્ધિ મહદ્ભયિ ।

સિદ્ધિકુબ્જે મહાદેવિ મમ શત્રૂન્વિનાશયો નમઃ ॥ ૧૧ ॥

ૐ ક્ષ્ણુ ઊં અં અબન્દ્વદ્વિષો જહિ ॥ ઇત્યનેન બલિદાનં કુર્યાત્ । ધ્યાત્વા

સમર્પયેત્ ॥ ૧૨ ॥

ગુપ્તકર્ણો વિરૂપાક્ષિ લમ્બસ્તનિ મહોદરિ ।

જહિ શત્રુ ત્રિશૂલેન કુદ્ધાસ્ય પિબ શોણિતમ્ ॥

ઇત્યનેન પ્રાર્થયેત્ ॥ ૧૩ ॥

ઘટિમાત્ર પ્રયોગેન સઘઃ શત્રૂન્મારયતિ ય એવં વેદ મહાકુબ્જિકાર્થનામૃતબીજપૂર્ણોપનિષત્ ॥ ૧૪ ॥

॥ ૨૫ ॥

અથ ગ્રામવશીકરણં દેવવશીકરણં લોકવશીકરણં મહારાજવશીકરણં ત્રૈલોક્યવશીકરણં વ્યાખ્યાસ્યામઃ ॥ ૧ ॥

પિતૃભૂમૌ ગત્વા શવાસને સ્થિત્વા ।

યથેયં પૃથિવી મહી ભૂતાનાં ગર્ભમાદધે ।

એવા તે મ્નિયતાં ગર્ભો અનુ સૂતં સહિતવે ॥ ૨ ॥

યથેયં પૃથિવી મહી દાધારેમાન્વનસ્પતીન ।

એવા તે મ્નિયતાં ગર્ભો અનુ સૂતં સહિતવે ॥ ૩ ॥

યથેયં પૃથિવી મહી દાધાર પર્વતાન્ ગિરીન્ ।

એવા તે મ્નિયતાં ગર્ભો અનુ સૂતં સહિતવે ॥ ૪ ॥

યથેયં પૃથિવી મહી દાધાર વિષ્ઠિતં જગત્ ।

એવા તે મ્નિયતાં ગર્ભો અનુ સૂતં સહિતવે ॥

ઇત્યનેનાધારશક્તિ સંશોધ્ય વિઘ્નવિઘાતાય અભયં રક્ષાં કુર્યાત્ ॥ ૫ ॥

અભયં યાવાપૃથિવી ઇહાસ્તુ નો અભયં સોમઃ સવિતા નઃ કૃણોતુ ।

અભયં નોડસ્તૂર્વન્તરિક્ષ સમ ઋષીણાં ચ હવિષાભયં નોડસ્તુ ॥

ઇત્યનેન રક્ષાં કુર્યાત્ ॥ ૬ ॥

ઈર્માભ્યામયનં જાતં સહિયભ્યાં ચેતિ સૂક્તં ષટસહસ્રં સમ્ભાષ્ય તર્થ સમલ્

મહાકુબ્જિકા સમ્પૂજ્ય બલિદાનં કુર્યાત્ । સ્વર્ણપુષ્પાઞ્જલિં દદ્યાત્ ॥ ૭ ॥

મારણોચ્ચાટનવિદ્વેષણવશીકરણાકર્ષણમોહનસ્તમ્ભનાદિષટ્પ્રયોગસિદ્ધિદં

कुब्जिकासूक्तं व्याख्यास्यामः ॥ ८ ॥

कुब्जः श्रोत्रियमाप्नोति कुब्जैक परमेष्ठिनम् ।

कुब्जैकमग्निपुरुषो कुब्जः संवत्सरं ममे ॥ ९ ॥

कुब्जैकमनुक्षयति कुब्ज देवजनैर्विषः ।

कुब्जैकमन्यं नक्षत्रं कुब्जिका सत्यमुच्यते ॥ १० ॥

धौः पिता कुब्जिका सत्यमाता मृत्युर्दुःखे देवि भद्रम् ।

भद्रं वद कुब्जिके त्वं भद्रं नित्यं कुरुष्व मे ॥ ११ ॥

कुब्जिकापरं युज्यतां कुब्ज पूर्वं कुब्जिकान्ततो मध्यतो ब्रह्म कुब्जिका ॥

एति सिद्धिकुब्जिकासूक्तम् ॥ १२ ॥

कुब्जिकोपासकस्त्रिरात्र्युपोषितः पश्चिमाभिमुखो वाग्यतः शवासनोपविश्य कुब्जिकासूक्तं सलस्रं कृत्वावर्तयेत् ।
सिद्धिं तस्यार्थाः सर्वकर्माणि वश्यविद्वेषणोऽप्याटनाकर्षणमोहनमारणानि सर्वकर्माणि सिध्यन्ति स दैवमानुषो
भूत्वा स्वर्गं म]

पाताले विहरति स भेयरो भवति य एवं वेद कुब्जिकोपासनामृतपूर्वोपनिषत् ॥ १३ ॥

प्राणान्तेऽपि न प्रकाशयेत् । सर्वदा प्राणान्तिप्रियं कुब्जिकोपनिषदं सर्वोपनिषत्सारं गोपयेत् ।
यथोक्तसाधनप्रयोगपूजनं कृत्वा यथोक्तसिद्धिभागभवतीति
वेदः ॥ १४ ॥

एत्यथर्वणरुच्ये महाकुब्जिकाकाण्डे कुब्जिकोपासनामृतपूर्वोपनिषत् समाप्ता ॥

Proofread by Mandar Kulkarni

Kubjika Upasanamrita PurnopaniShad

pdf was typeset on January 26, 2026

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

